2025/1505

28.7.2025

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2025/1505

af 25. juli 2025

om indførelse af en endelig antidumpingtold, om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af epoxyharpikser med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Thailand og om afslutning af undersøgelsen af importen af epoxyharpikser med oprindelse i Republikken Korea

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. Indledning

(1) Den 1. juli 2024 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af epoxyharpikser med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Korea, Taiwan og Thailand (Folkerepublikken Kina, Taiwan og Thailand benævnes i det følgende »de pågældende lande«) på grundlag af artikel 5 i grundforordningen. Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) (»indledningsmeddelelsen«).

(2) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 6. juni 2024 (»klagen«) af Ad Hoc Coalition of Epoxy Resin producers (»klageren«). Klagen blev indgivet på vegne af EU-erhvervsgrenen for epoxyharpikser, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4. Klagen indeholdt beviser for dumping og deraf følgende væsentlig skade, som var tilstrækkelige til at berettige indledningen af undersøgelsen.

1.2. Registrering

(3) Kommissionen gjorde importen af den pågældende vare til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/2714 ([3]) (»forordningen om registrering«).

1.3. Midlertidige foranstaltninger

(4) Den 30. januar 2025 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af beregningerne inden for tre arbejdsdage. Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited (»Aditya Birla«) fremsatte bemærkninger til forhåndsfremlæggelsesdokumentet. Selv om opfordringen til at fremsætte bemærkninger var begrænset til bemærkninger til nøjagtigheden af beregningerne ([4]), fremsatte Aditya Birla en række bemærkninger til indholdet. Disse bemærkninger blev efterfølgende gentaget efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger og behandles nedenfor.

([1]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) EUT C, C/2024/4137, 1.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4137/oj.
([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/2714 af 24. oktober 2024 om at gøre importen af epoxyharpikser med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Republikken Korea, Taiwan og Thailand til genstand for registrering (EUT L, 2024/2714, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2714/oj).
([4]) Det fremgår udtrykkeligt af forhåndsfremlæggelsesdokumentet, at: »Bemærkninger bør begrænses til nøjagtigheden af beregningerne. Kommissionen tager på nuværende tidspunkt kun bemærkninger vedrørende skrivefejl i betragtning. Skrivefejl omfatter regnefejl ved addition, subtraktion eller andre aritmetiske funktioner, fejl som følge af unøjagtig kopiering, dobbelttælling, anvendelse af inkonsekvente måle- eller omregningsenheder samt andre lignende typer fejl, som Kommissionen anser for at være skrivefejl. Eventuelle andre bemærkninger vil først blive taget i betragtning efter fremlæggelsen af de midlertidige foranstaltninger«.

(5) Den 27. februar 2025 offentliggjorde Kommissionen ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/393 ([5]) (»forordningen om midlertidig told«) indførelsen af en midlertidig antidumpingtold på importen af epoxyharpikser med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Thailand.

1.4. **Efterfølgende procedure**

(6) Efter fremlæggelsen af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold (»den foreløbige fremlæggelse af oplysninger«), indgav en thailandsk eksporterende producent, Aditya Birla, en taiwansk eksporterende producent, Nan Ya Plastics Corporation (»Nan Ya«), China Petroleum and Chemical Industry Federations (»ERC«) komité for epoxyharpiks og anvendelser heraf, der handler på vegne af de kinesiske epoxyharpiksproducenter ([6]), klageren og to ikke forretningsmæssigt forbundne importører, QR Polymers og De Monchy, skriftlige indlæg for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner inden for den frist, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordningen om midlertidig told.

(7) De parter, der anmodede herom, fik lejlighed til at blive hørt. Der blev afholdt høringer med Aditya Birla, Nan Ya, klageren, ERC samt QR Polymers og De Monchy.

(8) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner for at nå frem til de endelige konklusioner.

(9) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af epoxyharpikser med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Thailand og afslutte undersøgelsen af importen af epoxyharpikser med oprindelse i Republikken Korea (»den endelige fremlæggelse af oplysninger«). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(10) De parter, som anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med Aditya Birla den 23. maj 2025.

(11) Den 2. juni 2025 udsendte Kommissionen et dokument med en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger, hvori den forklarede de justeringer, der var blevet foretaget på grundlag af de bemærkninger, der var modtaget som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger af 8. maj 2025, og begrundelsen herfor.

(12) Aditya Birla fremsatte bemærkninger til den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger og anmodede om, at Kommissionen sikrede ligebehandling af alle interesserede parter og tog hensyn til de bemærkninger, der var blevet fremsat som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger. I den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger behandlede Kommissionen kun de justeringer, der var blevet foretaget som følge af bemærkningerne til den endelige fremlæggelse af oplysninger. I modsætning til denne påstand var alle interesserede parter blevet behandlet ligeligt, idet alle bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger var blevet behørigt behandlet.

(13) Der blev afholdt en høring med Aditya Birla den 11. juni 2025 og med QR Polymers den 20. juni 2025.

1.5. **Påstande i forbindelse med indledningen**

(14) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog ERC sin påstand, jf. betragtning 6-8 i forordningen om midlertidig told, og påberåbte sig en alvorlig tilsidesættelse af sin proceduremæssige ret til et forsvar som følge af mangelfulde ikkefortrolige sammendrag og manglende analyse af visse skadesfaktorer, der er anført i grundforordningens artikel 3, stk. 3 og 5. Endvidere gentog Aditya Birla sin påstand om, at Kommissionen havde indrømmet klageren overdreven fortrolighed, og påberåbte sig en tilsidesættelse af retten til et forsvar og effektiv retsbeskyttelse. Aditya Birla hævdede, at virksomhederne som følge af manglende adgang til pålidelige, ikkeredigerede oplysninger og beviser havde været nødt til at handle uden fuld sikkerhed og ikke havde kunnet fastslå pålideligheden af de data, som Kommissionen havde baseret sig på for at nå frem til konklusionerne i forordningen om midlertidig told.

([5]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2025/393 af 26. februar 2025 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af epoxyharpikser med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Thailand (EUT L, 2025/393, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/393/oj).

([6]) Repræsenterer Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd, Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co. Ltd, Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd, og Nantong Xingchen Synthetic Material Co. Ltd.

(15) Som anført i forordningen om midlertidig told (jf. betragtning 10-12 og 14) gav den ikkefortrolige udgave af klagen og beviserne heri, herunder yderligere data, der var blevet føjet til det ikkefortrolige dossier efter indledningen af undersøgelsen og i sidste ende Kommissionens omfattende foreløbige konklusioner i forordningen om midlertidig told, parterne en rimelig forståelse af indholdet i disse dokumenter. Derudover viste parterne ikke, hvordan mere detaljerede ikkefortrolige sammendrag eller en supplerende skadesanalyse i klagen ville påvirke den nuværende procedure og værne om parternes proceduremæssige rettigheder.

(16) Inden Kommissionen indledte undersøgelsen, foretog den en objektiv og omfattende undersøgelse af klagerens påstande, og derefter foretog den en uafhængig undersøgelse, der førte til de foreløbige konklusioner. Kommissionen baserede sig altså ikke på klagen og påstandene deri, men nåede i stedet frem til sine egne konklusioner i både den foreløbige og den endelige fase på grundlag af en objektiv undersøgelse af relevante data, som var blevet indhentet uafhængigt i løbet af denne procedure. ERC's og Aditya Birlas argumenter blev derfor afvist.

(17) Som svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Aditya Birla endvidere, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvorfor sammenblandingen af mikroøkonomiske og makroøkonomiske indikatorer blev anset for rimelig. Som allerede forklaret i betragtning 10 i forordningen om midlertidig told accepterede Kommissionen på grund af EU-erhvervsgrenens struktur intervaller for de mikroøkonomiske og makroøkonomiske indikatorer. Under alle omstændigheder var intervallerne for skadesindikatorerne tilstrækkeligt detaljerede til at give en rimelig forståelse af indholdet af de indsendte oplysninger og til at vurdere tendenserne i alle skadesindikatorerne, især da der desuden blev opstillet et indeks for den betragtede periode for hver indikator.

(18) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Aditya Birla, at virksomhedens ret til et forsvar var blevet tilsidesat som følge af ændringen i undersøgelsesperioden, idet undersøgelsesperioden i klagen ikke var den samme som i selve proceduren. Nærmere bestemt satte den eksporterende producent spørgsmålstegn ved retsgrundlaget for Kommissionens ensidige ændring af undersøgelsesperioden. Som anført i betragtning 42 i forordningen om midlertidig told skal en undersøgelsesperiode i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, stk. 1, normalt omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren. Inden for rammerne af dette krav har Kommissionen skønsbeføjelser til at udvælge undersøgelsesperioden for så vidt som en sådan udvælgelse giver mulighed for et repræsentativt resultat med anvendelse af oplysninger, der er så nye som muligt, og i grundforordningen er der ikke noget lovgivningsmæssigt krav om, at den periode, der vælges til undersøgelsen, skal være den samme som den, klagerne har valgt. I dette tilfælde valgte Kommissionen en undersøgelsesperiode, der sluttede tre måneder før indledningen af undersøgelsen, hvilket er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 6, stk. 1, og den faste praksis, samtidig med at den gjorde det muligt at indsamle data fra Unionen, eksporterende producenter og andre statistiske kilder. Aditya Birlas påstand afvises derfor.

1.6. **Stikprøveudtagning**

(19) Der blev ikke modtaget bemærkninger vedrørende stikprøveudtagningen. Derfor bekræftedes konklusionerne i betragtning 21-34 i forordningen om midlertidig told.

2. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

(20) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede Nan Ya om, at specialepoxyharpikser, herunder novolac-epoxyharpikser, bromerede epoxyharpikser og BPF-epoxyharpikser, udelukkes fra varedækningen. Nan Ya gentog også sin anmodning som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger uden at fremlægge nye beviser i den henseende. Denne taiwanske eksporterende producent fremførte, at disse varer fremstilles af forskellige råmaterialer, har forskellige fysiske, tekniske og kemiske egenskaber (idet de er mere kemisk og termisk stabile og resistente eller har lave niveauer af indlejret kulstof), specialiserede anvendelser og begrænset udskiftelighed med konventionelle epoxyharpikser, og at de opfattes forskelligt af forbrugerne. Desuden anmodede Nan Ya om, at faste epoxyharpikser, som ifølge Nan Ya fremstilles ved en anden proces (hvor der indgår yderligere fremstillingstrin), og som kun i

begrænset omfang kan udskiftes med konventionelle flydende epoxyharpikser, udelukkes. Ifølge Nan Ya vil udelukkelsen af disse varer fra varedækningen ikke gør antidumpingforanstaltningerne mindre effektive, eftersom de tegner sig for en lille del af EU-markedet, den indenlandske EU-produktion og importen. Desuden fremførte De Monchy som svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen burde overveje at sondre mellem biobaserede epoxyharpikser og specialepoxyharpikser og andre harpikstyper med henblik på en mere nøjagtig tarifering og toldvirkningerne.

(21) For det første blev alle interesserede parter, der ønskede at indgive oplysninger om varedækningen, opfordret til at gøre dette senest 10 dage efter datoen for offentliggørelsen af meddelelsen (dvs. senest den 11. juli 2024), jf. punkt 2 i indledningsmeddelelsen. Der blev ikke fremsat bemærkninger eller indgivet indlæg vedrørende dette spørgsmål fra hverken Nan Ya eller De Monchy inden for denne frist.

(22) For det andet falder alle de omtvistede epoxyharpikstyper ind under varedefinitionen i artikel 1 i forordningen om midlertidig told, hvilket ikke blev anfægtet af parterne. Det understreges, at såvel konventionelle basisepoxyharpikser som specialharpikser betragtes som den pågældende vare, hvilket også fremgik klart af klagen, indledningsmeddelelsen og forordningen om midlertidig told. Det er den grundlæggende kemiske sammensætning og de anvendte råmaterialer, der i dette tilfælde definerer epoxyharpikserne, hvilket betyder, at alle epoxyharpikserne som defineret i artikel 1 i forordningen om midlertidig told, herunder specialharpikser eller faste epoxyharpikser, er polymerer eller prepolymerer, der indeholder reaktive epoxygrupper og anvender epichlorhydrin og en alifatisk eller aromatisk alkoholholdig bestanddel som grundlæggende elementer, og dette gør dem til den pågældende vare.

(23) Det er ubestridt, at de epoxyharpikstyper, der er beskrevet i betragtning 20, kan have forskellige anvendelser og marginalt forskellige egenskaber, at der kan indgå yderlige trin i deres produktionsproces, at de kan have en forbedret ydeevne, bedre stabilitet eller kemisk resistens, at de er mere miljøvenlige, eller at efterspørgslen efter disse harpikser er begrænset og dermed også den indenlandske produktion og importen heraf. De forskellige epoxyharpikstyper har imidlertid lignende grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber, idet de alle har termohærdende egenskaber og fremstilles ved en lignende produktionsproces. Endvidere køber de samme kunder både special- og basisharpikstyper hos producenterne. Kunderne er derfor af den opfattelse, at disse varetyper ligner hinanden, og epoxyharpikserne vil blive solgt til kunderne ved hjælp af de samme eller lignende salgskanaler. Det forhold, at specialharpikserne er blevet fremstillet i Unionen eller importeret i mindre mængder, er heller ikke tilstrækkeligt til at udelukke dem fra procedurens anvendelsesområde. Under alle omstændigheder fremlagde Nan Ya og De Monchy ikke relevante og verificerbare data, som ville gøre det muligt for Kommissionen at foretage en korrekt vurdering af påstanden om udelukkelse af varer. Nan Ya og De Monchys påstande blev derfor afvist som uberettigede.

(24) Som svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede QR Polymers også, at Kommissionen havde begået en fejl ved ikke at tage højde for hærdningsmidler i sin analyse, idet hærdningsmidler anvender epoxyharpiks som råmateriale og tilbydes i en pakke med epoxyharpikser. Kommissionen mindede om, at varedækningen i undersøgelsen er klart defineret i indledningsmeddelelsen og artikel 1 i forordningen om midlertidig told. Varer i efterfølgende produktionsled i forhold til den pågældende vare, selv om den pågældende vare anvendes som råvare, eller varer, der sælges sammen med den pågældende vare, er imidlertid ikke omfattet af denne undersøgelse. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger understregede QR Polymers endnu engang sin påstand om, at der med hensyn til hærdningsmidler ikke er tale om en anvendelse i efterfølgende produktionsled af epoxyharpikser, men om en parallel anvendelse, og at de ikke blot er en tilfældig del af en vilkårlig pakke, men spiller en afgørende rolle, når det kommer til at få harpiksen til at fungere og omvendt. Kommissionen gentog, at hærdningsmidler ikke i sig selv er en del af varedækningen i denne undersøgelse, uanset om de er varer i efterfølgende produktionsled eller varer, der anvendes parallelt med epoxyharpikser. På baggrund af ovenstående måtte QR Polymers' påstande afvises.

(25) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger til varedækningen og samme vare, bekræftedes konklusionerne i betragtning 44-55 i forordningen om midlertidig told.

3. **DUMPING**

3.1. **Folkerepublikken Kina**

3.1.1. *Procedure for fastsættelse af den normale værdi i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6a*

(26) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes konklusionerne i afsnit 3.1.1 i forordningen om midlertidig told.

3.1.2. *Normal værdi*

3.1.2.1. Forekomsten af væsentlige fordrejninger

(27) Efter fremlæggelsen af oplysninger modtog Kommissionen bemærkninger fra ERC. For det første gjorde ERC gældende, at rapporten ikke opfylder standarderne for upartiske og objektive beviser og beviser med tilstrækkelig beviskraft. ERC fremførte, at det forhold, at rapporten er udarbejdet med et bevidst mål for øje, nemlig at gøre det lettere for EU-erhvervsgrenene at indgive en klage på området for handelsforanstaltninger, automatisk fjerner enhver sandsynlighed for en upartisk og objektiv analyse af den kinesiske økonomi. ERC gjorde også gældende, at rapportens beviskraft er tvivlsom, da der i rapporten bevidst udelades faktiske forhold, elementer og konklusioner, som kunne være i modstrid med eller svække det delvise formål med dens udarbejdelse.

(28) For det andet hævdede ERC, at grundforordningens artikel 2, stk. 6a, synes at være uforenelig med WTO's antidumpingaftale. ERC hævdede, at artikel 2.2 i WTO's antidumpingaftale ikke anerkender begrebet væsentlige fordrejninger, og at den ikke tillader anvendelse af data fra et egnet repræsentativt land eller internationale priser til at beregne den normale værdi. Nærmere bestemt tillader WTO's antidumpingaftales artikel 2.2 kun, at der anvendes produktionsomkostninger i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste ved beregningen af den normale værdi.

(29) For det tredje synes grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ifølge ERC at være uforenelig med artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale og med Appelinstansens fortolkning heraf i sagen EU — Biodiesel (Argentina) (DS473) (i det følgende benævnt »EU-Biodiesel«), hvori det blev fastslået, at undersøgelsesmyndighederne skal anvende de vareomkostninger, som producenter eller eksportører faktisk har haft, til beregningen af beregnede normale værdier. ERC anmodede derfor Kommissionen om at acceptere de hjemmemarkedspriser og -omkostninger, som de samarbejdsvillige kinesiske eksportører havde indberettet.

(30) Hvad angår ERC's påstand om, at rapporten ikke er objektiv eller upartisk, bemærker Kommissionen, at rapporten er et omfattende dokument baseret på udførlige og objektive beviser, herunder lovgivning, forskrifter og andre officielle politikdokumenter offentliggjort af GOC, tredjepartsrapporter fra internationale organisationer, akademiske studier og artikler fra forskere og andre pålidelige uafhængige kilder. Rapporten har været offentligt tilgængelig siden december 2017, hvorfor alle interesserede parter har haft rig lejlighed til at tilbagevise, supplere eller fremsætte bemærkninger til den og de beviser, den er baseret på. Kommissionen har siden da gennemgået rapporten og offentliggjorde i april 2024 en ajourført udgave. Kommissionen bemærker, at ERC ikke tilbageviste indholdet og beviserne i rapporten. Påstanden blev derfor afvist.

(31) Endvidere er Kommissionen af den holdning, at bestemmelserne i artikel 2, stk. 6a, er i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions WTO-forpligtelser og den retspraksis, som ERC har henvist til. Kommissionen bemærker indledningsvis, at WTO-rapporten om sagen EU — Biodiesel ikke vedrørte anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 6a, men af en specifik bestemmelse i grundforordningens artikel 2, stk. 5. Under alle omstændigheder giver WTO-lovgivningen som fortolket af WTO-panelet og Appelinstansen i sagen EU — Biodiesel mulighed for at anvende data fra et tredjeland, efter behørig justering, når en sådan justering er nødvendig og begrundet. Væsentlige fordrejninger gør omkostninger og priser i eksportlandet uegnede til beregningen af den normale værdi. Under disse omstændigheder indeholder grundforordningens artikel 2, stk. 6a, regler for beregningen af produktions- og salgsomkostninger på grundlag af ikkefordrejede priser eller referenceværdier, herunder priser eller referenceværdier i et egnet repræsentativt land med et udviklingsniveau svarende til eksportlandets. Kommissionen afviste derfor denne påstand fra ERC.

3.1.2.2. Repræsentativt land

(32) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Aditya Birla Kommissionens afgørelse om at anvende Malaysia som kilde til ikkefordrejede referenceværdier for epichlorhydrin (ECH) og kaustisk soda, mens Thailand blev valgt som kilde til alle andre produktionsfaktorer, SA & G-omkostninger samt fortjeneste.

(33) Kommissionen præciserede, at den for kun to produktionsfaktorer, nemlig ECH og kaustisk soda, for hvilke importen fra Kina tegnede sig for henholdsvis 75 % og 62 % af den samlede import, havde anvendt Malaysia, eftersom priserne på disse to produktionsfaktorer til Thailand blev anset for at være fordrejede. Aditya Birla redegjorde ikke i sine bemærkninger for, hvorfor dette skulle være en fejlvurdering, og denne bemærkning blev derfor afvist.

(34) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Aditya Birla sine betænkeligheder med hensyn til anvendelsen af Malaysia som kilde til passende referenceværdier for ECH og kaustisk soda, mens Thailand blev anvendt som kilde til andre input, SA & G-omkostninger samt fortjeneste. Aditya Birla anførte, at Kommissionen ved at anvende to lande til at fastsætte ikkefordrejede referenceværdier havde begået en retlig fejl, der ugyldiggjorde resultaterne af hele undersøgelsen. Virksomheden hævdede med andre ord, at det, hvis det var nødvendigt at anvende Malaysia i forbindelse med visse produktionsfaktorer, ville betyde, at det »vigtigste repræsentative land« (dvs. Thailand) ikke var et egnet valg.

(35) Aditya Birla henviste til retspraksis vedrørende artikel 2, stk. 5, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 ([7]), som ikke længere er i kraft, om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import, som fastsatte den metode, der fandt anvendelse på lande uden markedsøkonomi ([8]) ([9]). Den henviste desuden til sag T-326/21, hvor Retten endnu engang fremhævede Kommissionens forpligtelse til at tage hensyn til alle væsentlige og relevante omstændigheder ved afgørelsen af, om det valgte land er egnet, og understregede, at disse omstændigheder skal bedømmes med den omhu, der kræves, for at normalværdien for den undersøgte vare kan anses for fastsat på en hensigtsmæssig og ikke-urimelig måde ([10]). På dette grundlag fremførte Aditya Birla, at Kommissionen enten burde gå videre med et andet repræsentativt land eller afslutte den nuværende undersøgelse og indlede en ny undersøgelse.

(36) Kommissionen afviste Aditya Birlas påstand. Aditya Birla forklarede ikke, hvorfor grundforordningens artikel 2, stk. 6a, ikke ville give mulighed for at anvende et andet land til at fastsætte referenceværdien for visse produktionsfaktorer, når Kommissionen konkluderer, at disse var de mest hensigtsmæssige i et bestemt tilfælde. Den retspraksis, som Aditya Birla har påberåbt sig, er enten irrelevant eller støtter ikke virksomhedens påstand. De to sager fra 1990'erne, som virksomheden har påberåbt sig, vedrører artikel 2, stk. 5, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import og den metode, der dengang fandt anvendelse på lande uden markedsøkonomi. Desuden har Kommissionen fuldt ud overholdt den standard, som Retten fastsatte i sag T-326/21: Den undersøgte alle væsentlige og relevante omstændigheder grundigt med henblik på at udvælge et repræsentativt land og handlede med den omhu, der kræves, for at normalværdien for den undersøgte vare kunne anses for fastsat på en hensigtsmæssig og ikke-urimelig måde. Endelig er det ikke ualmindeligt, at det valgte egnede repræsentative land måske ikke er egnet for hver enkelt produktionsfaktor. Dersom Aditya Birlas argument godtages, ville det gøre artikel 2, stk. 6a, og hele metoden til at fastslå væsentlige fordrejninger uanvendelige i et betydeligt antal tilfælde. Derudover ser ansøgeren i sit argument bort fra, at listen over kilder i artikel 2, stk. 6a, litra a), andet afsnit, ikke er udtømmende, og at det ved første led i nævnte stykke ikke kræves, at der kun vælges ét egnet repræsentativt land. Der er snarere tale om vejledning i, hvordan man vælger i tilfælde, hvor der er flere egnede repræsentative lande til rådighed. Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag, da Thailand tydeligvis var uegnet for ECH, et punkt, som Aditya Birla ikke engang har sat spørgsmålstegn ved.

([7]) Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EUT L 209 af 2.8.1988, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1988/2423/oj).

([8]) Sag C-16/90, *Detlef Nölle, der driver virksomhed under firmanavnet »Eugen Nölle«, mod Hauptzollamt Bremen-Freihafen*, 22. oktober 1991, ECLI:EU:C:1991:402, præmis 13.

([9]) Sag C-26/96, *Rotexchemie International Handels GmbH & Co. mod Hauptzollamt Hamburg-Waltershof*, 29. maj 1997, ECLI:EU:C:1997:261, præmis 23.

([10]) Sag T-326/21, *Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen*, 21. juni 2023, ECLI:EU:T:2023:347, præmis 128.

3.1.2.3. Ikkefordrejede omkostninger og referenceværdier

(37) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger bemærkede Jiangsu Sanmu, at Kommissionen havde anvendt importen af »natriumhydroxid (kaustisk soda): i vandig opløsning (natronlud)« i Malaysia som indberettet af GTA som referencepris for kaustisk soda. Jiangsu Sanmu hævdede, at denne pris ikke nøjagtigt afspejlede de to kvaliteter af kaustisk soda (koncentration på 32 % og 50 %), der blev anvendt i deres epoxyharpiksproduktionsproces. I stedet foreslog virksomheden, at der blev anvendt et gennemsnit af de internationale referencepriser fra industrileverandørerne Opis' Chemical Market Analytics ([11]) (»CMA«), som er knyttet til Dow Jones-indekset, og Argus Chemical Market Reports (»Argus«) ([12]), som begge rapporterer omkostnings- og fragtprisen (»CFR«) for fast kaustisk soda, dvs. kaustisk soda med en koncentration på 100 %, i Sydøstasien. Prisen for forskellige kvaliteter af kaustisk soda opnås derefter ved at gange prisen for en koncentration på 100 % med koncentrationsprocenten. Ved hjælp af denne metode er priserne for koncentrationerne på 32 % og 50 % henholdsvis 0,98 CNY/kg og 1,53 CNY/kg.

(38) I betragtning 139 i forordningen om midlertidig told erkendte Kommissionen, at GTA havde fremlagt en pris for en blanding af forskellige kvaliteter af kaustisk soda snarere end præcise referenceværdier for de specifikke kvaliteter, som de eksporterende producenter anvendte. I mangel af mere præcise alternativer på dette tidspunkt valgte Kommissionen imidlertid at basere sig på GTA. Jiangsu Sanmus foreslåede metode var fordelagtig, i og med at priserne kunne fastsættes baseret på koncentrationsniveauer ved hjælp af anerkendte referenceværdier fra den kemiske sektor, der uafhængigt giver næsten identiske tal for kaustisk soda. Som følge heraf reviderede Kommissionen dumpingmargenerne for alle stikprøveudtagne kinesiske producenter på grundlag af de referenceværdier, der er beskrevet i betragtning 37.

(39) Da de fremlagte priser var på CFR-niveau (omkostninger og fragt) og ikke på det cif-niveau (omkostninger, forsikring, fragt), der var blevet brugt ved beregningen af den normale værdi, anvendte Kommissionen en justering for forsikring. Ifølge offentligt tilgængelige kilder ligger forsikringspræmier for søfragtgods typisk mellem 0,2 % til 2 % af forsendelsens værdi ([13]), afhængigt af varernes art. Verificerede data fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter viser, at forsikringsomkostningerne for forsendelse af epoxyharpikser lå på mellem 0,1 % og 0,5 % af forsendelsens værdi. Da kaustisk soda er mere farligt at transportere end epoxyharpikser, tilføjede Kommissionen en forsikringspræmie på 1 % til CFR-tallene for at nå frem til de endelige referenceværdier for kaustisk soda på cif-niveau. Denne procentsats ligger inden for det interval, der er observeret inden for erhvervsgrenen, og afspejler den øgede risiko, der er forbundet med transporten af et ætsende kemikalie som kaustisk soda, i hvilken forbindelse det er nødvendigt med styrkede sikkerhedsforanstaltninger og strengere håndteringsprocedurer. Præmien på 1 % udgør derfor en konservativ, men rimelig middelværdi, der sikrer en retfærdig og risikojusteret sammenligning, samtidig med at overvurdering undgås.

(40) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Sinochem, at Kommissionen havde overvurderet forsikringspræmien for transport af kaustisk soda. Den hævdede, at selv om kaustisk soda var farligere end epoxyharpikser, kunne dette ikke i sig selv retfærdiggøre en højere forsikringspræmie. Sinochem gjorde gældende, at præmien for kaustisk soda burde være den samme som den for epoxyharpikser, eftersom kaustisk soda er et råmateriale, der forbruges i forbindelse med fremstillingen af epoxyharpikser.

(41) Sinochem fremlagde imidlertid ingen dokumentation til støtte for sin påstand om, at transportforsikringsomkostningerne forbundet med kaustisk soda og epoxy skulle være de samme, selv om førstnævnte var farligere at transportere. Det er også et veletableret faktum, at råmaterialer kan have andre fysisk-kemiske egenskaber, som f.eks. ætsende egenskaber, sammenlignet med de endelige varer, og at en øgning af de ætsende egenskaber kan nødvendiggøre en højere forsikringspræmie ([14]). Derfor afvises påstanden.

(42) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Sanmu den referenceværdi for arbejdskraftomkostninger for Thailand, som Kommissionen havde foreslået (svarende til 10,2 % af timelønnen), og hvoraf 5,2 % bestod i udgifter for arbejdsgiveren og 5 % i udgifter for den ansatte. Sanmu var enig i, at udgifterne for arbejdsgiveren rent faktisk er 5,2 %, men hævdede, at de yderligere udgifter for den ansatte ikke bæres af arbejdsgiveren og derfor bør udelukkes fra beregningen af den ikkefordrejede referenceværdi for arbejdskraft.

([11]) https://cma.opisnet.com/?utm_term=&utm_campaign=&utm_source=adwords&utm_medium=ppc&gad_source=1.
([12]) https://view.argusmedia.com/chemicals-market-reports.html.
([13]) https://freightinsurancecoverage.com/process/marine-cargo-insurance-cost.
([14]) https://traderiskguaranty.com/trgpeak/top-5-impact-insurance-costs.

(43) Kommissionen indvilligede i kun at tage hensyn til de sociale udgifter, der bæres direkte af arbejdsgiveren (dvs. 5,2 %), og reviderede beregningen af den ikkefordrejede referenceværdi for arbejdskraft i overensstemmelse hermed.

(44) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog Sanmu sin bemærkning i betragtning 146 i forordningen om midlertidig told om, at antagelsen om en ugentlig arbejdstid på 40 timer undervurderer den faktiske arbejdstid, idet der også bør tages højde for overarbejde. Som supplement til denne påstand henviste Sanmu til Den Internationale Arbejdsorganisations statistiske database, nærmere bestemt datasættet »Labor Force Survey«, der fokuserer på fremstillingssektoren i Thailand ([15]). På grundlag af denne kilde bør den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid i fremstillingssektoren i Thailand være 47,2 timer.

(45) Kommissionen noterede sig de dokumenterede beviser fra Sanmu og ændrede beregningen af den ikkefordrejede referenceværdi for arbejdskraftomkostningerne, idet den tog højde for de 47,2 timer om ugen for Thailand.

(46) Som følge af de ændringer, der er drøftet i betragtning 43 og 45, er den reviderede referenceværdi for arbejdskraftomkostninger lig med 15,01 CNY/time.

(47) Sanmu hævdede ligeledes, at den af Kommissionen fastsatte ikkefordrejede referenceværdi for elektricitet omfattede 7 % moms ([16]). Sanmu bemærkede, at industrielle brugere i Thailand indrømmes fuld momsrefusion, og at virksomhederne kan tilbagesøge moms, som er betalt på input ([17]). Sanmu anmodede derfor Kommissionen om at trække 7 % moms fra den ikkefordrejede referenceværdi for elektricitet.

(48) Kommissionen afviste denne påstand. Det er veletableret, at elpriserne i Thailand angives uden moms. Sanmus påstand er baseret på urigtige oplysninger, der sandsynligvis skyldes en forkert oversættelse til engelsk. Det fremgår klart af officielle websteder for såvel statsejede elleverandører — Metropolitan Electricity Authority (MEA) og Provincial Electricity Authority (PEA) — som Energy Regulatory Commission (ERC), at de anførte takster ikke omfatter moms. Disse websteder tjener som autoritative kilder til elprissætning i Thailand. Den udtrykkelige angivelse af en momsfritagelse er offentligt tilgængelig på disse platforme.

(49) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Sanmu, at Kommissionen, da den fastsatte en ikkefordrejet referenceværdi for elektricitet i Thailand, ikke begrundede sit valg om at tage højde for toldtarif nr. 4 (dvs. »Large General Service«) i henhold til den relevante thailandske forordning, der svarer til det vigtigste energiforbrug (gennemsnitligt energiforbrug på over 250 000 kWh pr. måned) og en højere grundpris for elektricitet. Sanmu anmodede Kommissionen om at anvende det mest hensigtsmæssige elforbrugsinterval som reference baseret på de verificerede forbrugsmængder for den stikprøveudtagne thailandske virksomhed Aditya Birla Chemicals (Thailand) Co., Ltd.

(50) På grundlag af de foreliggende oplysninger i sagen konkluderede Kommissionen, at det var hensigtsmæssigt at klassificere epoxyproducenter i forbrugsintervallet »Large General Service«. Faktisk bekræftede elforbrugsmængderne for alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter i Kina i undersøgelsesperioden (»UP«), at valget af toldtarif nr. 4 (»Large General Service«) havde været hensigtsmæssigt.

(51) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Sinochem Group, at spændingsniveauet »4.2.3: 22 kV« var blevet anvendt ved beregningen af elomkostningerne, og henviste til dokumentation, der allerede var fremlagt i forbindelse med kontrollen af, at dens eksporterende producenter er tilsluttet 110 kV-nettet. Sinochem anmodede om, at der blev foretaget en revision, hvor spændingsniveauet »4.2.1: 69 kV og over« blev anvendt i stedet.

(52) Kommissionen accepterede denne anmodning og reviderede elreferenceværdien for de pågældende eksporterende producenter i overensstemmelse hermed.

(53) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger påpegede Sanmu desuden en skrivefejl ved beregningen af den vægtede gennemsnitlige elsats (THB/CNY pr. kWh).

([15]) ILO, Labor Force Statistics database, »Mean weekly hours actually worked per employed person by sex and economic activity — Annual«, Thailand (https://rshiny.ilo.org/dataexplorer35/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A&ref_area=THA).

([16]) Thailand Board of Investment (https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs&utm).

([17]) PWC, »Thailand; Corporate — Other Taxes« (https://taxsummaries.pwc.com/thailand/corporate/other-taxes?utm).

(54) Som opfølgning på Sanmus bemærkning og efter at have korrigeret beregningen besluttede Kommissionen at gøre brug af de detaljerede elforbrugsdata fra alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter. I stedet for at anvende et generelt vægtet gennemsnit fastsatte Kommissionen en virksomhedsspecifik referencesats for elektricitet. For hver af de stikprøveudtagne eksporterende producenter blev denne referencesats beregnet på grundlag af deres respektive elforbrug i og uden for spidsbelastningsperioder, hvor sådanne data var tilgængelige. Det indberettede forbrug blev derefter tildelt de gældende takster i og uden for spidsbelastningsperioderne. Hvis en producent ikke skelnede mellem tidspunkter i og uden for spidsbelastningsperioder, anvendte Kommissionen spidsbelastningssatsen ud fra den antagelse, at satsen uden for spidsbelastningsperioden ikke var tilgængelig for den pågældende eksporterende producent.

(55) Desuden besluttede Kommissionen at medtage både forbrugsafgiften og serviceafgiften i referenceværdien for elektricitetssatsen i den hensigt fuldt ud at afspejle elomkostningerne i det repræsentative land. Serviceafgiften blev udtrykt som et fast beløb pr. måned, mens forbrugsafgiften blev fastsat i kW på grundlag af en konservativ beregning af efterspørgslen efter elektricitet. Sidstnævnte blev fastslået ved at dividere den samlede forbrugte energi i spidsbelastningsperioden med antallet af produktionstimer.

(56) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Sinochem Group den metode, som Kommissionen havde brugt til at tildele de virksomhedsspecifikke elektricitetskategorier til forbrug i og uden for spidsbelastningsperioder, og anmodede om, at visse kategorier blev omklassificeret.

(57) Kommissionen accepterede denne påstand og ændrede elektricitetskategorierne, hvor det var berettiget.

(58) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Sanmu og Sinochem, at Kommissionen havde anset det samlede elforbrug for de virksomheder, der ikke skelnede mellem forbrug i og uden for spidsbelastningsperioder, for at være forbrug i spidstbelastningsperioder. Sanmu hævdede, at Thailand Board of Investment ([18]) havde fremlagt offentligt tilgængelige oplysninger om spidsbelastningsperioder. På den anden side foreslog Sinochem, at gennemsnittet af forbruget i og uden for spidsbelastningsperioder på grundlag af de oplysninger, som virksomheder i dens koncern havde indberettet, blev anvendt på den virksomhed, som ikke havde indberettet disse oplysninger.

(59) Kommissionen undersøgte denne påstand og var enig i, at det i betragtning af produktionsprocessens karakter, som er kontinuerlig og foregår døgnet rundt, var rimeligt at tildele elforbruget i overensstemmelse med den tidsdifferentierede takst. Planen for spidsbelastningsperioder inden for rammerne af ordningen med tidsdifferentierede takster offentliggøres af Metropolitan Electricity Authority (MEA) ([19]), som har fastlagt, at spidsbelastningstimerne løber fra kl. 9:00 om morgenen til kl. 10:00 om aftenen fra mandag til fredag. Dette svarer til 13 timer pr. dag over fem dage om ugen eller ca. 38,7 % af det samlede antal timer om ugen.

(60) Følgelig tildelte Kommissionen de virksomheder, der ikke havde fremlagt en opdeling af deres elforbrug efter tidsperiode, 38,7 % af det samlede elforbrug som elforbrug i en spidsbelastningsperiode. Denne andel er i nøje overensstemmelse med den andel af forbrug i spidsbelastningsperioder, som de virksomheder, der indsendte detaljerede forbrugsdata, havde indberettet.

(61) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede Sinochem den metode, som Kommissionen havde anvendt til at beregne spidsbelastningsefterspørgslen. Ifølge Sinochem bør spidsbelastningsefterspørgslen beregnes ved hjælp af respondenternes faktiske data snarere end estimeret efter den metode, der er forklaret i betragtning 62.

(62) Kommissionen fastsatte spidsbelastningsefterspørgslen i kW (dvs. den største efterspørgsel efter elektricitet på et givet tidspunkt) som det samlede forbrug i spidsbelastningsperioder divideret med det gennemsnitlige antal arbejdstimer i spidsbelastningsperioder. For at beregne forbruget i spidsbelastningsperioder baserede den sig på enten data fra respondenterne eller, for virksomheder, der ikke skelnede mellem forbrug i og uden for spidsbelastningsperioder, på den tildelingsmetode, der er beskrevet i betragtning 59. Kommissionen fandt, at denne metode var velfunderet og konsekvent på tværs af virksomhederne. Denne påstand blev derfor afvist.

(63) På grundlag af de bemærkninger, der er omhandlet i betragtning 49-59, genberegnede Kommissionen referenceværdien for elektricitet individuelt for hver eksporterende producent.

([18]) https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs.
([19]) https://www.mea.or.th/en/our-services/tariff-calculation/other/-LDELdOY73W3K.

(64) Efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger præciserede Sinochem sin påstand, som allerede er beskrevet i betragtning 61, vedrørende anvendelsen af forbrugt elektricitet (i kWh) til at fastsætte forbrugsafgiften. Kommissionen undersøgte denne påstand og konkluderede, at godtagelsen heraf ikke ville få nogen indvirkning på Sinochem-gruppens dumpingmargen. Bemærkningen var derfor irrelevant.

(65) I lighed med betragtning 47 spurgte Sanmu, om den af Kommissionen fastsatte ikkefordrejede referenceværdi for naturgas omfattede 7 % moms.

(66) Kommissionen beregnede den ikkefordrejede referenceværdi for naturgas på grundlag af forbrugsdata fra det thailandske energiministerium ([20]). Den samlede værdi af den naturgas, der blev forbrugt i Thailand i 2023, blev divideret med den tilsvarende samlede mængde. Den deraf følgende enhedsværdi omfattede ikke moms. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

(67) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede Sanmu endnu en gang om at få adgang til alle regnskaber for den virksomhed, der var blevet udvalgt med henblik på fastsættelse af den ikkefordrejede værdi for SA & G-omkostninger samt fortjeneste i Thailand (Aditya Birla). Sanmu hævdede, at resultatopgørelsen for 2023 og 2024 ikke indeholdt ledsagende notater eller forklaringer, hvorfor det ikke havde været muligt for parterne at nå frem til en forståelse af, hvordan SA&G-omkostningerne var blevet beregnet. Sanmu bemærkede navnlig, at Kommissionen burde trække alle direkte salgsudgifter såsom transportrelaterede omkostninger, provisioner osv. fra SA & G-omkostningerne.

(68) Kommissionen anmodede Aditya Birla om og indhentede tilladelse fra virksomheden til at anvende de transportomkostninger, der var blevet angivet i eksportørernes spørgeskema, og til at trække disse omkostninger fra de beregnede SA & G-omkostninger. Kommissionen ændrede derfor den ikkefordrejede og rimelige sats for SA & G-omkostninger, som var blevet anvendt ved fastsættelsen af den normale værdi, fra 18,0 % til 12,6 %.

3.1.2.4. Produktionsomkostninger — andre bemærkninger

(69) Efter forhåndsfremlæggelsen hævdede Jiangsu Ruiheng, at Kommissionen havde overvurderet de indirekte omkostninger, der var blevet anvendt til at beregne dumpingmargenen. Virksomheden påstod specifikt, at Kommissionen havde tildelt epoxyharpikser de fulde indirekte omkostninger ved produktionstrin i forudgående led i stedet for at fordele dem på grundlag af det for produktionen af epoxyharpikser nødvendige faktiske forbrug.

(70) I modsætning til Jiangsu Ruihengs påstand havde Kommissionen imidlertid tildelt de indirekte omkostninger, der var blevet afholdt på hvert trin i den vertikalt integrerede proces, i forhold til de til virksomhedens produktion af epoxyharpikser anvendte output, hvilket sikrede en nøjagtig omkostningsfordeling uden overvurdering. Denne vurdering var blevet foretaget i samarbejde med virksomheden under kontrolbesøget, og de deraf følgende omkostninger blev anvendt til at beregne dumpingmargenen uden yderligere ændringer. Påstanden blev derfor afvist.

(71) Efter forhåndsfremlæggelsen hævdede JKYC, at én af de varetyper, for hvilken virksomheden fejlagtigt havde indberettet produktionsomkostningerne, ikke var den pågældende vare og ikke var blevet eksporteret til Unionen. JKYC anmodede derfor Kommissionen om at genberegne dumpingmargenen uden at tage denne varetype med i beregningen.

(72) Efter at have gennemgået det dossier for de efterprøvede fremstillingsomkostninger, som var blevet anvendt ved beregningen af den foreløbige dumpingmargen, bekræftede Kommissionen, at der var én varetype, der ikke faldt ind under definitionen af den pågældende vare. Kommissionen genberegnede derfor dumpingmargenen uden at tage denne varetype med i beregningen.

3.1.2.5. Konklusion vedrørende den normale værdi

(73) Kommissionen har frem for alt behandlet bemærkningerne vedrørende den normale værdi og revideret sine konklusioner, hvor det var relevant, som beskrevet ovenfor. De øvrige konklusioner i afsnit 3.1.2 i forordningen om midlertidig told bekræftes.

3.1.3. *Eksportpris og Sammenligning*

(74) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes konklusionerne vedrørende eksportpris og sammenligning i forordningen om midlertidig told.

([20]) https://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static.

3.1.4. *Dumpingmargener*

(75) Som beskrevet i afsnit 3.1.2 reviderede Kommissionen dumpingmargenerne som følge af påstande fra interesserede parter.

(76) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
Sinochem Group, bestående af — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0
Andre samarbejdsvillige virksomheder	23,0
Al anden import med oprindelse i Kina	33,0

3.2. **Republikken Korea**

3.2.1. *Normal værdi*

(77) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte klageren, at de to stikprøveudtagne koreanske eksporterende producenter, der som anslået af klageren tegner sig for 85-95 % af Koreas produktion af epoxyharpikser, syntes at have afgivet unøjagtige oplysninger om kilden til deres leverancer af epichlorhydrin (»ECH«). I betragtning af, at 28-32 % af den ECH, der anvendes i Korea til produktion af epoxyharpikser, importeres fra Kina, og af, at disse eksportører tegnede sig for produktionen af næsten alle epoxyharpikser i Korea, var det matematisk usandsynligt, at de stikprøveudtagne eksporterende producenter skulle have undgået at anvende kinesisk ECH.

(78) Klageren hævdede endvidere, at den normale værdi i Korea ikke burde baseres på hjemmemarkedspriserne, som var betydeligt trykkede som følge af fordrejninger med oprindelse i Kina, hvilket havde skabt en særlig markedssituation i Korea, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3. Som følge heraf bør den normale værdi beregnes på grundlag af omkostninger, og prisen på ECH i Korea bør erstattes af en passende referenceværdi. Klageren foreslog at anvende den nordamerikanske eller vesteuropæiske pris på ECH.

(79) Kommissionen bekræftede, at den efter kontrollen af købstransaktionerne for råmaterialerne, herunder fastlæggelsen af varernes oprindelseslande, fandt, at Kina ikke var den vigtigste forsyningskilde til ECH for de to stikprøveudtagne eksportører. Den fandt desuden, at købsprisen på ECH fra Kina var i overensstemmelse med eksportørernes gennemsnitlige købspris i UP, herunder eksportørernes købspris på ECH fra forskellige andre oprindelseslande end Kina, som f.eks. lande i Den Europæiske Union.

(80) Med hensyn til påstanden om, at der skulle foreligge en særlig markedssituation, bemærkede Kommissionen, at det var Thailand, og ikke Kina, der var var den primære globale eksportør af ECH, idet førstnævnte tegnede sig for over 108 000 Mt eksporteret på globalt plan i undersøgelsesperioden i forhold til 58 000 Mt eksporteret af Kina. Thailand var også den største eksportør i den asiatiske region. Desuden lå Thailands gennemsnitlige eksportpris på ECH inden for samme interval som Kinas. Følgelig — og i betragtning af de to landes produktionskapacitet og eksportstrategier — spillede Kina og Thailand sandsynligvis en afgørende rolle i forbindelse med fastsættelsen af priserne på ECH i hele den asiatiske region. Endvidere kan priserne på ECH i Asien være blevet påvirket af flere andre faktorer, herunder efterspørgslen fra industrisektorer såsom bygge- og anlægssektoren og sektoren for overfladebehandling ([21]). Derudover kan en intens konkurrence blandt producenterne i regionen have bidraget til at fastholde konkurrencedygtige priser. Det kan altså være, at man, når man påstår, at prisniveauet for ECH i Korea udelukkende skal tilskrives importen fra Kina, ikke tager fuldt ud højde for kompleksiteten af markedsdynamikken i den asiatiske region.

([21]) https://www.chemanalyst.com/Pricing-data/epichlorohydrin-55.

(81) På grundlag af dette og af oplysningerne fra klageren kunne Kommissionen ikke konkludere, at Kinas overkapacitet med hensyn til ECH har resulteret i kunstigt lave priser på ECH på nabomarkeder, herunder Korea, og at der derved er skabt en særlig markedssituation. Som sådan fandt den, at betingelserne for justering af omkostningerne i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3, ikke var opfyldt.

(82) Efter at have afvist ovennævnte påstand bekræftede Kommissionen konklusionerne i forordningen om midlertidig told vedrørende den normale værdi for Korea.

3.2.2. *Eksportpris*

(83) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 207-208 i forordningen om midlertidig told.

3.2.3. *Sammenligning*

(84) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 209-214 i forordningen om midlertidig told.

3.2.4. Dumpingmargener

(85) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 215-220 i forordningen om midlertidig told.

3.3. **Taiwan**

3.3.1. *Normal værdi*

(86) Da der ikke er fremsat bemærkninger bekræftes betragtning 221 i forordningen om midlertidig told.

3.3.2. *Eksportpris*

(87) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 223-224 i forordningen om midlertidig told.

3.3.3. *Sammenligning*

(88) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte Nan Ya, at den normale værdi og eksportprisen ikke var sammenlignelige på grund af forskelle i mængder pr. bestemt ordre på hjemmemarkedet i Taiwan og på EU-eksportmarkedet.

(89) I løbet af undersøgelsen fremlagde Nan Ya ingen beviser for, at der skulle være tale om forskellige handelsled mellem hjemmemarkedet og eksportmarkederne, eller at den bestilte mængde pr. bestemt ordre var en relevant faktor ved prisfastsættelsen. Desuden fremlagde Nan Ya ingen beviser for mængdebaserede rabatter eller andre underbyggende beviser til støtte for påstanden om, at større salgsmængder nødvendigvis ville føre til nedsatte priser.

(90) Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.3.4. *Dumpingmargener*

(91) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 231-233 i forordningen om midlertidig told.

3.4. **Thailand**

(92) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte Aditya Birla, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til dens bemærkninger til forhåndsfremlæggelsen i forordningen om midlertidig told. Aditya Birla gentog også sine bemærkninger i to særskilte indlæg til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Det var i overvejende grad de samme argumenter, som allerede var blevet fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og der blev ikke fremlagt nye beviser, som ville ændre konklusionerne i den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(93) Som forklaret i betragtning 4 er de antagelige bemærkninger til forhåndsfremlæggelsen begrænset til nøjagtigheden af beregningerne. Dette var også blevet præciseret i de forhåndsfremlæggelsesdokumenter, som de interesserede parter var blevet delagtiggjort i. Bemærkningerne fra Aditya Birla til forhåndsfremlæggelsen overskred denne begrænsning, idet de havde at gøre med spørgsmål, der først burde rejses og behandles efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger. Kommissionen afviste derfor denne påstand.

3.4.1. *Normal værdi*

(94) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte Aditya Birla, at Kommissionen fejlagtigt havde anvendt procentsatserne for den faktiske fortjeneste på hjemmemarkedet for varetyper (»varekontrolnumre«), som blev solgt på hjemmemarkedet i mængder, der ikke overholdt den tærskel på 5 %, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 2, og som ifølge Birla ville betyde, at disse salg ikke kunne betragtes som havende fundet sted i normal handel. Ifølge Aditya Birla var dette i strid med forordningens artikel 2, stk. 3, og virksomheden mente, at Kommissionen i stedet burde have anvendt fortjenstmargenen baseret på alt hjemmemarkedssalg, som havde fundet sted i normal handel, uanset det pågældende varekontrolnummer. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Aditya Birla også sine bemærkninger i to indlæg, men disse var blot gentagelser af tidligere argumenter, og virksomheden fremlagde ingen nye beviser, som ville ændre konklusionerne i den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(95) Kommissionen bemærkede, at i modsætning til, hvad Aditya Birla havde fremført, anses salgsmængder på hjemmemarkedet, som ikke udgør 5 % eller derover af eksporten af samme varetype, ikke for ikke at have fundet sted i normal handel. I grundforordningens artikel 2, stk. 3, har faktisk følgende ordlyd: »[s]ælges samme vare ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder **i normal handel**«. (fremhævelse tilføjet). De transaktioner, på grundlag af hvilke den faktiske fortjeneste ved salg af de relevante varekontrolnumre, der var blevet anvendt ved beregningen af de normale værdier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3, var blevet fastsat, var alle fortjenstgivende og blev således foretaget i normal handel. Forudsætningen om, at Kommissionen skulle have anvendt en fortjeneste baseret på transaktioner, der ikke havde fundet sted i normal handel, er således faktuelt forkert.

(96) I de bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, forvekslede Aditya Birla tilsyneladende salg, der ikke havde fundet sted i normal handel (grundforordningens artikel 2, stk. 4), med salg, der ikke havde bestået repræsentativitetstesten i grundforordningens forordnings artikel 2, stk. 2. Blot fordi salg ikke havde fundet sted i tilstrækkelige mængder i henhold til artikel 2, stk. 2, er det ikke ensbetydende med, at det ikke havde fundet sted i normal handel. Som anført i betragtning 95 havde de relevante salgstransaktioner, der var blevet anvendt til at beregne den faktiske fortjeneste for de relevante varekontrolnumre, faktisk fundet sted i normal handel.

(97) Med hensyn til klagen om, at den fortjeneste, der var blevet anvendt ved beregningen af den normale værdi for de relevante varekontrolnumre, var baseret på salgstransaktioner, der samlet set ikke lå over tærsklen på 5 % i grundforordningens artikel 2, stk. 2, bemærkede Kommissionen følgende.

(98) Hvis der er et utilstrækkeligt hjemmemarkedssalg i normal handel (dvs. at mængden heraf udgør mindre end 5 % af salgsmængden af den pågældende vare til Unionen), som det var tilfældet for de relevante varekontrolnumre, kan den normale værdi beregnes enten på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af SA & G-omkostninger samt fortjeneste eller på grundlag af repræsentative eksportpriser ([22]). I denne forbindelse følger grundforordningens artikel 2, stk. 3, bestemmelserne i artikel 2.2 i WTO's antidumpingaftale.

(99) Med hensyn til SA & G-omkostninger samt fortjeneste, der skal anvendes ved beregningen i henhold til artikel 2, stk. 3, stipuleres det bl.a. i grundforordningens artikel 2, stk. 6, og i artikel 2.2.2 i WTO's antidumpingaftale, at beløbene til dækning af SA & G-omkostninger samt fortjeneste skal fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af tre alternative måder.

([22]) Jf. i denne henseende dom af 1. oktober 2014, *Rådet mod Alumina*, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, præmis 20, og den deri nævnte retspraksis.

(100) Da grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6, i vid udstrækning afspejler henholdsvis artikel 2.2 og 2.2.2 i WTO's antidumpingaftale, bør de så vidt muligt fortolkes i overensstemmelse med aftalen ([23]).

(101) Som anført af Appelinstansen i sagen EC — Tube or Pipe Fittings ([24]) »fastsætter artikel 2.2.2 […] kriterier for fastsættelse af »rimelig(e) beløb« til dækning af SA & G-omkostninger samt fortjeneste ved beregningen af den beregnede normale værdi i henhold til artikel 2.2«. Appelinstansen fortsatte på følgende måde: »[m]ed hensyn til teksten i hovedet til artikel 2.2.2 bemærker vi, at denne bestemmelse pålægger en undersøgelsesmyndighed en generel forpligtelse til at anvende »de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med produktion og salg i normal handel« ved fastsættelsen af beløbene til dækning af SA & G-omkostninger samt fortjeneste. Kun »hvis disse beløb ikke kan fastsættes på dette grundlag«, kan en undersøgelsesmyndighed anvende en af de tre andre metoder, der er omhandlet i nr. i)-iii). Efter vores opfattelse tyder ordlyden i hovedet på, at en undersøgende myndighed ved fastsættelsen af SA & G-omkostninger samt fortjeneste i henhold til artikel 2.2.2 først skal forsøge at foretage en sådan fastsættelse ved hjælp af »de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med produktion og salg i normal handel«. Hvis der for den undersøgte eksportør og samme vare foreligger faktiske oplysninger om SA & G samt fortjeneste ved salg i normal handel, er en undersøgende myndighed forpligtet til at anvende disse oplysninger til at beregne den normale værdi; den må ikke beregne den beregnede normale værdi på grundlag af oplysninger om SA & G samt fortjeneste med henvisning til andre oplysninger eller ved hjælp af en alternativ metode«. ([25])

(102) Det følger heraf, at hvis det pågældende salg fandt sted i normal handel, som det også var tilfældet, er salgsmængden uden betydning. Appelinstansen bemærkede, at »[d]et forhold, at der ikke findes noget kvalificerende sprog i forbindelse med lave mængder i artikel 2.2.2, indebærer, at en undtagelse for salg i små mængder ikke bør indfortolkes i artikel 2.2.2« ([26]). Det følger af denne retspraksis, at Kommissionen ikke blot kan, men skal anvende de faktiske oplysninger om fortjeneste ved beregningen af den normale værdi, hvis disse oplysninger om fortjeneste vedrørende en eksporterende producents salg i normal handel foreligger. Denne forpligtelse gælder uanset den salgsmængde, der er forbundet med de pågældende transaktioner.

(103) Af ovennævnte årsager blev Aditya Birlas påstand om fastsættelse af den normale værdi afvist.

(104) Aditya Birla gjorde gældende, at udgifter til tekniske tjenesteydelser, som dækker omkostningerne til tjenesteydelser, der leveres til kunder, som anvender epoxyharpikser til nye anvendelser, slutanvendelser eller ændrede omstændigheder, udelukkende bør henføres til hjemmemarkedssalg. Aditya Birla mente derfor ikke, at disse udgifter skulle medregnes i virksomhedens generalomkostninger. Aditya Birla gentog også sine bemærkninger som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(105) Kommissionen var ikke enig i dette synspunkt. Teknisk bistand er en tjenesteydelse, der normalt tilbydes kunderne på hjemmemarkedet. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, fastsættes beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kommissionen fandt derfor, at disse omkostninger var af generel karakter, og at de skulle medtages i virksomhedens generalomkostninger, hvilket førte til afvisning af denne påstand.

(106) I samme forbindelse nævnte Aditya Birla en royaltyaftale, hvorved Aditya Birla forpligtes til at betale provision til den pågældende virksomhed. Aditya Birla hævdede, at disse provisioner kun vedrører specifikke varer og salg, og at de ikke burde medtages i SA & G-omkostningerne.

(107) Selv om Aditya Birla nævnte royaltyaftalen i forbindelse med udgifter til tekniske tjenesteydelser, er der her tale om særskilte spørgsmål, og Aditya Birla havde tilsyneladende uforvarende blandet dem sammen. Kommissionen havde ikke tildelt de generelle SA & G-omkostninger de kvoter, som Aditya Birla havde indberettet på grundlag af royaltyaftalen, hvilket førte til, at påstanden vedrørende royaltyaftalen blev afvist.

([23]) Jf. f.eks. dom af 19. december 2013, *Transnational Company »Kazchrome« og ENRC Marketing mod Rådet*, C-10/12 P, EU:C:2013:865, præmis 54; dom af 16. december 2020, *Changmao Biochemical Engineering mod Kommissionen*, T-541/18, ECLI:EU:T:2020:605, præmis 61.

([24]) Appelinstansens rapport, *European Communities — Anti-Dumping Duties on Malleable Cast Iron Tube or Pipe Fittings from Brazil*, WT/DS219/AB/R, præmis 96.

([25]) *Ibid.*, præmis 97.

([26]) *Ibid.*, præmis 98.

3.4.2. *Eksportpris*

(108) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte Aditya Birla, at Kommissionen ikke burde have justeret salgsprisen for epoxyharpikser i tilfælde, hvor hærdningsmidlet og epoxyharpiksen blev solgt sammen til samme nominelle enhedspris. Aditya Birla fremførte, at Kommissionen i disse tilfælde med urette havde betragtet det kombinerede salg af epoxyharpiks og hærdningsmiddel som salg af et system eller et sæt. Aditya Birla gentog også sine bemærkninger som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(109) Det er Kommissionens opfattelse, at selv om Aditya Birla indberetter en tilsvarende nominel salgspris for epoxy og hærdningsmiddel, er den faktiske pris på epoxyharpiksen reelt set lavere end den pris, der er angivet på fakturaen, og afspejlede således ikke den økonomiske virkelighed. Dette skyldes, at hærdningsmidler og epoxyharpikser har væsentligt forskellige produktionsomkostninger, og at hærdningsmidler, når de sælges separat, sælges til væsentligt højere priser, end det er tilfældet for epoxyharpikser. Kommissionen fandt det derfor nødvendigt at justere den nominelle salgspris ved salg, hvor den samme pris blev angivet for både epoxyharpiksen og hærdningsmidlet, med det formål at afspejle forskellene i de omkostninger, der er forbundet med henholdsvis hærdningsmidler og epoxyharpikser. Dette bevirkede, at salgspriserne blev tilpasset de transaktioner, hvor epoxyharpikser og hærdningsmidler blev solgt separat.

(110) Kommissionen var således uenig i Aditya Birlas påstand. Uanset om salg betragtes som salg af et sæt eller et system, afspejler det kombinerede salg af hærdningsmidler og epoxy med den samme nominelle salgspris ikke den økonomiske virkelighed af ovennævnte årsager. I sådanne tilfælde er en justering berettiget, og det bedste tilgængelige grundlag for denne justering var de respektive omkostninger ved elementerne i analogi med situationer, hvor hærdningsmidler og epoxyharpikser sælges som sæt.

(111) Aditya Birla hævdede ikke og fremlagde heller ikke dokumentation for, at de høje salgspriser, der var blevet indberettet i tilfælde af kombinerede salg, ville være blevet opnået, hvis epoxyharpiksen var blevet solgt separat, eller at de samme lave priser for hærdningsmidler ville have været gældende, hvis hærdningsmidler var blevet solgt separat.

(112) Kommissionen fastholdt derfor, at det i tilfælde, hvor epoxyharpikser og hærdningsmidler sælges i kombination til samme nominelle pris, var berettiget med en justering af de nominelle salgspriser for epoxy, og den afviste påstanden.

(113) Aditya Birla fremførte ligeledes, at Kommissionen med urette havde anvendt SA & G-omkostninger og justering af fortjenesten for Aditya Birlas tyske datterselskab CTP Advance Materials GmbH (»CTP«) på Aditya Birlas salgspriser på EU-markedet. Justeringen var baseret på CTP's samlede SA & G-omkostninger og en teoretisk fortjeneste.

(114) Kommissionen accepterede delvist denne påstand. Selv om Kommissionen fastholdt, at CTP fungerede som en agent for Aditya Birlas samlede salg i Unionen, erkendte den, at den justering af fortjenesten, der er omhandlet i betragtning 244 i forordningen om midlertidig told, omfattede SA & G-omkostninger forbundet med forarbejdningsaktiviteter. Kommissionen foretog derfor en nedjustering af SA & G-omkostningerne og en justering af fortjenesten i forbindelse med salg, hvor CTP kun havde fungeret som agent. På trods af den justering, der var blevet foretaget efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, gentog Aditya Birla også sine bemærkninger som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger ved at fremføre sine tidligere argumenter, men ikke fremlægge nye beviser, som ville ændre konklusionerne i den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(115) Aditya Birla var endvidere uenig i den tildelingsmetode, som Kommissionen havde anvendt i tilfælde, hvor epoxyharpiks videreforarbejdes af CTP inden videresalg. For det første hævdede Aditya Birla, at Kommissionen ikke burde have henført forarbejdningsomkostningerne til forskellige elementer (epoxyharpiks og andre stoffer) baseret på mængde. For det andet hævdede Aditya Birla, at Kommissionen fejlagtigt havde fordelt salgsprisen for forarbejdede varer på komponenter på grundlag af deres respektive købspriser, jf. betragtning 238 i forordningen om midlertidig told.

(116) Kommissionen var uenig i begge argumenter. For det første medfører CTP's forarbejdningsmetode, som består i at blande epoxyharpiks med andre stoffer, at det er mængden af forarbejdede varer snarere end deres værdi, der er den vigtigste omkostningsfaktor. Derfor bør forarbejdningsomkostningerne fordeles på grundlag af mængden af elementerne.

(117) For det andet bør salgsprisen for den forarbejdede vare fordeles på komponenter på grundlag af deres respektive produktionsomkostninger eller købspris. Det følger af denne fordelingsmetode, at de forskellige komponenter i den forarbejdede vare har samme fortjenstmargen, hvilket er en rimelig antagelse, som ikke modsiges af virksomheden.

(118) I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Aditya Birla desuden, at Kommissionen i forbindelse med dumpingberegningerne havde set bort fra visse salgstransaktioner.

(119) Enten havde de transaktioner, som Aditya Birla henviste til, fundet sted uden for undersøgelsesperioden, eller varerne var blevet solgt uden for Unionen eller var ikke blevet fremstillet af Aditya Birla. Disse transaktioner blev derfor med rette udelukket fra dumpingberegningerne.

(120) Af ovennævnte årsager afviste Kommissionen derfor påstandene vedrørende metoden til fordeling af forarbejdningsomkostningerne og salgsprisen.

(121) Aditya Birla fremførte også, at Kommissionen fejlagtigt havde anvendt salgsprisen fra Aditya Birla til CTP ved beregningen af cif-prisen for importen med henblik på at fastsætte skadesmargenen. Ifølge Aditya Birla burde Kommissionen i stedet have anvendt den pris, der var beregnet på grundlag af salgsprisen for forarbejdede varer som beskrevet i betragtning 237 i forordningen om midlertidig told. Aditya Birla gentog også sine bemærkninger som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger ved at fremføre de tidligere argumenter, men ikke fremlægge nye beviser, som ville ændre konklusionerne i den endelige fremlæggelse af oplysninger.

(122) Kommissionen afviste denne påstand. I modsætning til, hvad Aditya Birla hævdede, beregnede Kommissionen cif-priserne på grundlag af salgspriserne til de ikke forretningsmæssigt forbundne uafhængige kunder i Unionen.

3.4.3. *Sammenligning*

(123) Da der ikke er fremsat bemærkninger, bekræftes betragtning 239-244 i forordningen om midlertidig told.

3.4.4. *Dumpingmargen*

(124) Efter den justering, der er beskrevet i betragtning 114, revideres dumpingmargenen fra 32,8 % til 29,9 %.

(125) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)
Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
Al anden import med oprindelse i Thailand	29,9

4. **SKADE**

4.1. **Definition af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen**

(126) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende definitionen af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen, bekræftedes konklusionerne i betragtning 249-254 i forordningen om midlertidig told.

4.2. **EU-forbrug**

(127) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftedes konklusionerne i betragtning 255-258 i forordningen om midlertidig told.

4.3. **Import fra de pågældende lande**

4.3.1. *Kumulativ vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande*

(128) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger var Nan Ya uenig i Kommissionens beslutning om at vurdere importen fra Taiwan kumulativt med importen fra de andre pågældende lande og hævdede, at konkurrencevilkårene mellem importen fra Taiwan og de andre pågældende lande samt mellem importen fra Taiwan og samme vare på hjemmemarkedet er grundlæggende forskellige. Ifølge eksportøren var importmængderne fra Taiwan og markedsandelen for EU-importen fra Taiwan mikroskopiske sammenlignet med importen fra de andre pågældende lande og havde udviklet sig på en helt anden måde end importen fra de andre pågældende lande. Nan Ya hævdede, at importen fra Taiwan til Unionen mistede markedsandele fra 2022 til UP, og at EU-erhvervsgrenen derfor mistede sin markedsandel til importen fra de andre pågældende lande og ikke til taiwanske eksporterende producenter. Endelig fastholdt Nan Ya, at importen fra Taiwan kom ind på EU-markedet i en meget lavere mængde og til højere priser end importen fra de andre pågældende lande, og at priserne på EU-importen fra Taiwan selv i UP forblev 7 % højere end i 2020.

(129) For det første var importmængden fra Taiwan, jf. betragtning 260 i forordningen om midlertidig told, ikke ubetydelig, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 7. For det andet steg importen fra Taiwan i overensstemmelse med udviklingen i markedsandelen for importen fra de andre pågældende lande med 4 795 ton i den betragtede periode og nåede en markedsandel på 3,3 % (en stigning fra 1,7 % i 2020). Desuden blev der konstateret dumping for de taiwanske eksporterende producenter. Endelig var konkurrencevilkårene mellem dumpingimporten fra Kina, Taiwan og Thailand og mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og samme vare i Unionen ens, jf. afsnit 4.3.1 i forordningen om midlertidig told, og Nan Ya fremlagde ingen beviser for det modsatte. Kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var derfor opfyldt, således at importen fra Taiwan kunne vurderes kumulativt med importen fra Kina og Thailand med henblik på konstateringen af skade. Nan Yas påstand måtte derfor afvises.

(130) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger vedrørende den kumulative vurdering af virkningerne af importen fra de pågældende lande, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 259-265 i forordningen om midlertidig told vedrørende disse punkter.

4.3.2. *Mængde og markedsandel for importen fra de pågældende lande*

(131) ERC hævdede, at de importstatistikdata, som Kommissionen havde anvendt, var ufuldstændige og upålidelige, da den udelukkende havde baseret sig på KN-kode 3907 30 00 og havde set bort fra andre relevante KN-koder (2910 90 00, 3824 99 92 og 3824 99 93) uden tilstrækkelig kontrol og begrundelse for, hvorfor visse KN-koder ikke var blevet taget i betragtning. ERC satte endvidere spørgsmålstegn ved Kommissionens anvendelse af kommercielt indhentede data fra S&P Global intelligence, som ikke er offentligt tilgængelige og muligvis ikke udgør positivt bevismateriale.

(132) For det første havde Kommissionen klart og utvetydigt i betragtning 267 i forordningen om midlertidig told uddybet sin metode til at identificere importen fra de pågældende lande, og hvorfor den havde udelukket visse overordnede varekoder, herunder flere andre varer end epoxyharpikser. I den henseende begrundede ERC i sit indlæg ikke, hvorfor en sådan fremgangsmåde skulle erklæres ugyldig, og hvordan en alternativ tilgang i) ville give mere nøjagtige resultater for importen fra de pågældende lande og/eller ii) ugyldiggøre Kommissionens analyse. For det andet stammer de importdata, som Kommissionen havde baseret sig på, udelukkende fra Eurostat, en offentligt tilgængelig database med verificerbare data, og de suppleres ikke af private markedsoplysninger. Kommissionen havde blot anført, at Eurostats data er i overensstemmelse med data fra S&P Global intelligence, uden at den derved havde baseret sin analyse eller sine konklusioner på disse oplysninger. Derudover — og i modsætning til hvad ERC hævder — er S&P Global intelligence en abonnementsbaseret tjeneste, der i vid udstrækning anvendes af epoxyharpiksindustrien. Det er rimeligt at antage, at ERC og/eller dens medlemmer ville have en stor interesse i at få adgang til dataene fra en førende og meget vidtspændende datakilde i epoxyharpiksindustrien. Under alle omstændigheder kan det ikke bestrides, at Kommissionen indhentede de importdata, som den anvendte til at nå frem til sine konklusioner, fra Eurostat, som er en offentligt tilgængelig database. ERC's påstand blev derfor afvist.

(133) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ERC, at Kommissionen havde anvendt dataene fra S&P Global intelligence på en selektiv måde. Ifølge ERC havde Kommissionen anvendt dataene inkonsekvent ved at basere sig på dem i forbindelse med de ikke-efterprøvede makroøkonomiske skadesdata, men ikke i forbindelse med undersøgelsen af importen.

(134) I modsætning til ERC's påstand havde Kommissionen ikke anvendt de omtvistede data på en selektiv måde. Kommissionen havde ganske vist benyttet sig af S&P Global intelligence som en primær datakilde med henblik på at danne sig et fuldstændigt billede af EU-erhvervsgrenens makroøkonomiske indikatorer, men brugen af S&P Global som en primær datakilde var på ingen måde en forudsætning for at identificere importen fra de pågældende lande, eftersom de fuldstændige data var tilgængelige i Eurostat. Under alle omstændigheder stemmer dataene fra S&P overens med dataene fra Eurostat for så vidt angår importstatistikkerne. Den valgte tilgang gør på ingen måde Kommissionens metode selektiv og mangelfuld. ERC's påstand blev derfor afvist.

4.3.3. *Priser på importen fra de pågældende lande og prisunderbud*

(135) QR Polymers er Nan Yas eneforhandler for Grækenland og fremførte efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at det prisunderbud, som Kommissionen hævdede at have konstateret, ikke er at finde i Grækenland. Kommissionen mindede med henvisning til afsnit 4.3.3 i forordningen om midlertidig told om, at underbuddet blev beregnet ved hjælp af data om eksportsalg til Unionen indhentet fra verificerede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter, herunder Nan Ya, og de stikprøveudtagne EU-producenters salg i Unionen for EU-markedet betragtet som en helhed (i modsætning til ét eller flere udvalgte lande), hvilket således gjorde QR Polymers påstand virkningsløs.

(136) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende mængde, markedsandel samt prisen ved importen fra de pågældende lande, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 266-276 i forordningen om midlertidig told vedrørende disse punkter.

4.4. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

4.4.1. *Generelle bemærkninger*

(137) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede ERC, at skadesvurderingen er baseret på makro- og mikroøkonomiske data, som ikke udelukkende stammer fra spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne, men også fra data, der er anslået af S&P Global intelligence. Ifølge ERC giver en sådan tilgang anledning til betydelig bekymring med hensyn til nøjagtigheden, pålideligheden og repræsentativiteten af disse indikatorer.

(138) De mikroøkonomiske indikatorer er udelukkende baseret på de efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra de stikprøveudtagne EU-producenter. De makroøkonomiske data var baseret på oplysninger indgivet af klagerne og efterprøvet af Kommissionen og omfattede mere end 70 % af EU-produktionen og blev endvidere suppleret med de bedste tilgængelige tal fra S&P Global for at nå frem til data for hele EU-erhvervsgrenen. Sådanne data er derfor tilstrækkeligt repræsentative for EU-erhvervsgrenens mikro- og makroøkonomiske tendenser i den betragtede periode. ERC gav ingen begrundelse for, hvorfor dette ikke skulle være tilfældet, og ERC's påstand afvises derfor.

(139) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ERC sin påstand om, at brugen af 2020 som referenceår for vurderingen af skadestendenserne ville føre til en overdrevet efterfølgende forværring af EU-erhvervsgrenens situation. ERC hævdede i stedet, at brugen af 2019 eller 2021 som referenceår for vurderingen af tendenserne ville give en mere afbalanceret analyse.

(140) For det første valgte Kommissionen i overensstemmelse med sin sædvanlige praksis en periode på tre hele år samt undersøgelsesperioden for undersøgelsen af de makro- og mikroøkonomiske tendenser og indikatorer, jf. betragtning 43 i forordningen om midlertidig told. For det andet omfatter skadesvurderingen en dynamisk vurdering af de økonomiske faktorer i den betragtede periode og ikke blot betingelserne ved begyndelsen og slutningen af den betragtede periode. For det tredje viste Kommissionens analyse klart, at EU-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade i undersøgelsesperioden, uanset det første år i den betragtede periode. Derfor ville en ændring af den betragtede periode ikke ugyldiggøre eller på anden måde ændre konklusionerne om skade i denne forordning.

4.4.2. *Makroøkonomiske indikatorer*

(141) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til de makroøkonomiske indikatorer, bekræftedes konklusionerne i betragtning 282-296 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3. *Mikroøkonomiske indikatorer*

(142) Som svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nan Ya, at Kommissionen ikke kan se bort fra den kendsgerning, at EU-erhvervsgrenen var tabsgivende selv i 2020, hvor importmængden fra de pågældende lande var meget lav. Nan Ya hævdede endvidere, at EU-erhvervsgrenens rentabilitetstendenser, navnlig fra 2022 og fremefter, var forbundet med EU-producenternes øgede produktionsomkostninger og deres evne (eller mangel herpå) til at vælte disse omkostninger over på forbrugerne på grund af selve markedets karakter.

(143) For det første skyldtes EU-producenternes tabsgivende situation i 2020, jf. betragtning 306 i forordningen om midlertidig told, markedets første reaktion på covid-19-pandemien, og det var først efter 2022, at de skadevoldende virkninger af de øgede mængder af dumpingimport kunne mærkes. Som nærmere beskrevet i betragtning 321 i forordningen om midlertidig told blev presset fra stigende importmængder til dumpingpriser, der lå betydeligt under EU-producenternes produktionsomkostninger i 2023 og undersøgelsesperioden, uholdbart for EU-erhvervsgrenen. Det var på grund af denne urimelige konkurrence fra dumpingimporten, at EU-erhvervsgrenen blev ude af stand til at øge sine salgspriser for at vælte de stigende råmaterialeomkostninger over på kunderne. For at afbøde tab af produktionsmængder og markedsandele blev EU-producenterne efterfølgende tvunget til at sænke priserne på bekostning af deres rentabilitet. Nan Yas påstand afvises derfor.

(144) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger til de mikroøkonomiske indikatorer, bekræftedes konklusionerne i betragtning 297-310 i forordningen om midlertidig told.

4.5. **Konklusion vedrørende skade**

(145) På baggrund af ovenstående bekræfter Kommissionen sine konklusioner i betragtning 311-317 i forordningen om midlertidig told.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. **Dumpingimportens virkninger**

(146) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte ERC, at Kommissionen ikke havde fastsat en sammenhængende tidsplan, der kædede dumpingimporten sammen med den påståede skade. Ifølge ERC var den største stigning i importen foregået i 2020-2022, hvor Unionens rentabilitet toppede, mens nedgangen i 2022-UP var faldet sammen med en usædvanlig inflation i energi- og råmaterialeomkostningerne.

(147) Som anført i forordningen om midlertidig told (navnlig betragtning 321, 326 og 348) steg den kumulerede import fra de pågældende lande støt og i betydelig grad (jf. tabel 3 i forordningen om midlertidig told) hvert eneste år i den betragtede periode (dvs. ikke kun mellem 2020 og 2022), mens EU-producenternes markedsandel faldt, og den samlede import fra andre lande var stabil. Selv om det i 2021-2022 lykkedes EU-producenterne på trods af den urimelige konkurrence at opnå en sund fortjeneste takket være en kraftig stigning i efterspørgslen efter varer, der indeholdt epoxyharpikser, blev de skadevoldende virkninger af dumpingimporten synlige i 2023 og i undersøgelses-perioden, hvor markedsandelen for importen fra de pågældende lande fortsatte med at øges på et vigende EU-marked. Påstanden blev derfor afvist.

(148) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger til dumpingimportens virkninger, bekræftes konklusionerne i betragtning 319-328 i forordningen om midlertidig told.

5.2. **Import fra tredjelande**

(149) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger og i sit svar på den endelig fremlæggelse af oplysninger fremførte ERC, at virkningerne af importen fra Korea på EU-erhvervsgrenen ikke var blevet isoleret og vurderet korrekt, hvilket ikke er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 7. Ifølge ERC har Kommissionen ikke givet en overbevisende forklaring på, hvorfor denne import ikke burde betragtes som en væsentlig medvirkende faktor til skaden.

(150) For det første er virkningerne af importen fra andre tredjelande, og navnlig fra Korea, blevet behørigt og særskilt vurderet i betragtning 332 i forordningen om midlertidig told. I modsætning til ERC's påstand konkluderede Kommissionen endvidere, at importen fra Korea bidrog til den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. Bidraget var dog ikke i et sådant omfang, at det kunne svække årsagssammenhængen mellem den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, og dumpingimporten fra de pågældende lande af de grunde, der allerede er angivet i betragtning 334 og 356 i forordningen om midlertidig told.

(151) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ERC også, at Korea burde have været medtaget i Kommissionens kumulative analyse, og at den selektive kumulation og udelukkelsen af importen fra Korea fordrejer det makroøkonomiske billede. Kommissionen bemærkede under henvisning til grundforordningens artikel 3, stk. 4, og afsnit 4.3.1 i forordningen om midlertidig told, at virkningerne af importen fra Korea ikke kunne være blevet vurderet kumulativt, da der ikke blev konstateret nogen dumpingmargen for Korea. ERC's påstand blev derfor afvist. Under alle omstændigheder blev de potentielle skadevoldende virkninger af importen fra Korea analyseret i afsnit 5.2.1 og navnlig i betragtning 332 i forordningen om midlertidig told.

(152) Tilsvarende hævdede Nan Ya som svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionens konklusion om, at EU-importen fra Korea ikke havde svækket årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Taiwan og skaden, er utilstrækkelig, og Nan Ya anmodede Kommissionen om at tage sin afgørelse op til fornyet overvejelse. Nan Ya påstod, at Korea havde tegnet sig for en stor del af den samlede import i den betragtede periode, mens EU-importen fra Taiwan var forblevet af meget begrænset betydning i hele (og faldet i det meste af) den betragtede periode, og at Taiwan havde bevaret en ubetydelig markedsandel i forhold til EU-erhvervsgrenen og Korea.

(153) Som anført i afsnit 4.3.1 i forordningen om midlertidig told vurderes importen fra Taiwan kumulativt med importen fra Kina og Thailand med henblik på denne sag. De pågældende lande øgede deres andel af den samlede EU-import fra mindre end 11 % til over 35 %, mens importen fra Korea som en andel af den samlede import faldt med 2 procentpoint i den betragtede periode. Selv når man betragter udviklingen i importen fra Taiwan individuelt, steg denne med 73 % i den betragtede periode. Som anført i betragtning 332 i forordningen om midlertidig told kunne det derfor i betragtning af mængden af og priserne på dumpingimporten fra de pågældende lande og udviklingen heraf i hele den betragtede periode ikke konkluderes, at importen fra Korea var i stand til at svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra de pågældende lande og den væsentlige skade, de forvoldte EU-erhvervsgrenen. Nan Yas påstand må derfor afvises.

(154) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger, bekræftes betragtning 329-334 i forordningen om midlertidig told.

5.3. **EU-erhvervsgrenens eksportresultater**

(155) ERC fremførte efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at EU-erhvervsgrenens manglende evne til at opretholde eksportmængder og -priser var en nøglefaktor, som havde bidraget til dens generelt forværrede finansielle situation. Dette fald i eksportresultaterne må ifølge ERC ikke ignoreres eller bagatelliseres i forbindelse med vurderingen af årsagssammenhængen.

(156) Eksportresultaterne blev behørigt evalueret af Kommissionen. Som beskrevet i afsnit 5.2.2 og betragtning 357 i forordningen om midlertidig told ignorerede eller bagatelliserede Kommissionen ikke eksportresultaterne i sin vurdering. Faktisk konkluderede den, at eksportresultaterne havde bidraget til den negative situation for EU-producenterne, men ikke i et sådant omfang, at det havde svækket årsagssammenhængen mellem importen fra de pågældende lande og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt. ERC's påstand afvises derfor.

(157) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger, bekræftes betragtning 335-340 i forordningen om midlertidig told.

5.4. **Virkningerne af andre faktorer**

(158) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog ERC, at forværringen af resultaterne begyndte i 2022 og faldt sammen med stigende energipriser og råmaterialeomkostninger snarere end med øget import. ERC bemærkede også, at EU-producenternes beslutning om at reducere produktionsmængderne og kapacitetsudnyttelsen ikke var i overensstemmelse med de normale konkurrencemæssige reaktioner, der forventes på et råvaremarked. Ifølge ERC burde Kommissionen have efterprøvet, hvorvidt denne kraftige nedgang i produktionen ikke var et resultat af bevidste strategiske beslutninger truffet i forventning om denne antidumpingprocedure.

(159) I sine bemærkninger efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ERC, at Kommissionen ikke med positiv bevisførelse havde påvist, at det var dumpingimporten, og ikke den kraftige stigning i omkostningerne til energi og visse råmaterialer, der havde været hovedårsagen til EU-erhvervsgrenens skade.

(160) Kommissionen analyserede faktisk virkningen af de øgede produktionsomkostninger og stigningen i energiomkostningerne i betragtning 341, 342 og 358 i forordningen om midlertidig told og konkluderede, at EU-erhvervsgrenen uden pristrykket fra dumpingimporten ville have været i stand til at overvælte omkostningsstigningerne og reagere hensigtsmæssigt på de ændrede markedsvilkår.

(161) Nan Ya hævdede ligeledes efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at produktionsomkostningerne fortsat var usædvanligt høje i den betragtede periode, hvilket forklarede, hvorfor EU-erhvervsgrenen ikke kunne vælte de yderligere omkostninger over på sine kunder på et vigende EU-marked.

(162) Kommissionen bemærkede med henvisning til sin analyse af årsagssammenhængen i afsnit 5.2.3 og 5.2.5 i forordningen om midlertidig told, at faktorer såsom EU-producenternes forretningsmæssige beslutninger, energipriser og stigninger i råmaterialepriserne var blevet behørigt undersøgt og vurderet. Som anført i betragtning 306 og 314 i forordningen om midlertidig told var det dumpingimporten til lave priser fra de pågældende lande, der var årsag til et betydeligt pristryk for EU-erhvervsgrenen efter 2022. Som følge af denne dumpingimport (og ingen andre faktorer såsom EU-producenternes forretningsmæssige beslutninger eller energikrisen eller stigende råmaterialepriser) var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at sælge til priser, der dækkede deres produktionsomkostninger, og den blev tabsgivende i 2023 og i undersøgelsesperioden. Havde det ikke været for pristrykket fra dumpingimporten, ville EU-erhvervsgrenen have været i stand til at absorbere de stigende produktionsomkostninger og reagere hensigtsmæssigt på de ændrede markedsvilkår. Hvad angår udviklingen i omkostninger og salgspriser, som det fremgår af tabel 8 (»Salgspriser i Unionen«) i forordningen om midlertidig told, faldt EU-produktionsomkostningerne med 20 procentpoint i perioden 2022-UP, mens EU-salgspriserne faldt med 90 procentpoint i samme periode. ERC's og Nan Yas påstande afvises derfor.

(163) Aditya Birla hævdede endvidere i sit svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ikke havde taget behørigt hensyn til covid-19-pandemiens fordrejende virkninger på skadesvurderingen. Ved at basere skadesberegningerne på data fra perioden mellem 2020 og 2021 og uden at foretage tilstrækkelige justeringer sammenblandes de økonomiske fordrejninger ifølge eksportøren med den faktiske skade, hvilket fører til en åbenlys fejl i analysen af årsagssammenhængen og af, hvad skaden ikke kan tilskrives. For det første er skadesberegningerne (herunder målprisunderbud og underbud) baseret på undersøgelsesperioden og ikke på perioden med covid-19-pandemien, som går adskillige år forud for denne periode. Derudover, og i mere generelle termer, tages der i Kommissionens skadesvurdering hensyn til dataene for den betragtede periode, idet der foretages en dynamisk vurdering af EU-erhvervsgrenens makro- og mikroøkonomiske indikatorer i denne periode, herunder årene 2020-2021. Som det fremgår af betragtning 257, 258, 288, 306, 321, 345 og 364 i forordningen om midlertidig told og i modsætning til Aditya Birlas påstand, tog Kommissionen i sin skadesvurdering behørigt hensyn til covid-19-pandemiens indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation. Endelig dokumenterede Aditya Birla ikke, hvordan virkningerne af covid-19-pandemien ville svække årsagssammenhængen eller på anden måde ugyldiggøre Kommissionens vurdering af årsagssammenhængen. Aditya Birlas påstand afvises derfor.

(164) På baggrund af ovenstående, og da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger, bekræfter Kommissionen sine konklusioner i betragtning 341-353 i forordningen om midlertidig told.

5.5. **Konklusion vedrørende årsagssammenhæng**

(165) Konklusionerne vedrørende årsagssammenhæng i betragtning 354-360 i forordningen om midlertidig told bekræftedes.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

6.1. Skadesmargen

(166) Klageren fremførte efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen, fordi den havde taget udgangspunkt i minimumsfortjenstmargenen på 6 %, havde undervurderet målfortjenesten for EU-erhvervsgrenen for epoxyharpiks. Klageren foreslog, at en rimelig fortjenstmargen burde være mindst [10-20] %, hvilket er den gennemsnitlige fortjenstmargen mellem 2020 og 2022. Ifølge klageren ville en justering af målfortjenesten over tærsklen på 6 % også være i overensstemmelse med Kommissionens seneste praksis, hvor EU-erhvervsgrenen havde opnået en rentabilitet på over 6 % forud for den betragtede periode, hvilket blev accepteret af Kommissionen.

(167) For det første henvises der til betragtning 364 i forordningen om midlertidig told, som giver en udtømmende forklaring vedrørende fastsættelsen af målfortjenesten i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2c. Selv om klageren for det andet argumenterede for at anvende den gennemsnitlige fortjenstmargen mellem 2020 og 2022, blev et sådant valg egenhændigt bagatelliseret af klageren, idet denne anerkendte, at »selv om fortjenstniveauet i 2021 lå væsentligt over den forventede målfortjeneste, fungerer fortjenstmargenerne på 6 %, der blev indberettet i 2020 og 2022, heller ikke som en repræsentativ referenceværdi«. Som beskrevet i Kommissionens foreløbige konklusioner kunne de stikprøveudtagne EU-producenters rentabilitet i perioden forud for den betragtede periode derudover ikke tages i betragtning på en meningsfuld måde i lyset af manglen på pålidelige data eller den store volatilitet i fortjenesten i den nævnte periode. Klagerens påstand må derfor afvises.

(168) Desuden hævdede klageren som svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ved fastsættelsen af målprisen burde have anvendt en standardoverholdelsesomkostning pr. erhvervsgren (og henviste i den forbindelse til en rapport fra Kommissionen fra 2016 om omkostningsvurdering i Unionens kemiske industri) i mangel af specifikke kvantitative data fra de spørgeskemabesvarelser, som de stikprøveudtagne EU-producenter havde indsendt.

(169) For det første og som anerkendt af klageren i sit indlæg har Kommissionen brug for kvantificerbare og verificerbare data til at udføre sine beregninger af fremtidige overholdelsesomkostninger, som de stikprøveudtagne EU-producenter i dette tilfælde havde undladt at fremlægge, jf. betragtning 364-365 i forordningen om midlertidig told. Derudover er beregningen af den ikkeskadevoldende pris (herunder FoU-omkostninger, innovationsomkostninger og fremtidige overholdelsesomkostninger) en øvelse, der omfatter individualiserede tal for de stikprøveudtagne EU-producenter. Det ville som led i denne øvelse derfor ikke være muligt at erstatte de virksomhedsspecifikke tal med sektorspecifikke tal. Af ovennævnte grunde må klagerens påstand afvises.

(170) Endelig fremførte klageren, at de kinesiske producenter synes at have anlagt en synkroniseret prisfastsættelsesstrategi, da de skadesmargener, der var blevet beregnet for stikprøveudtagne kinesiske eksportører, udviste en næsten identisk tilpasning, hvilket giver anledning til bekymring over potentiel konkurrencebegrænsende praksis. Eftersom klageren ikke fremlagde underbyggede beviser til støtte for sin påstand (som under alle omstændigheder ikke falder ind under grundforordningens anvendelsesområde), kunne Kommissionen ikke undersøge den, og den må derfor afvises. Klageren gentog påstanden efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, men stadig uden yderligere dokumentation.

(171) Som anført i betragtning 113-114 blev eksportprisen for den thailandske virksomhed korrigeret, og Kommissionen reviderede efterfølgende skadesmargenen for Thailand. Den endelige skadestærskel for de samarbejdsvillige eksporterende producenter og alle andre virksomheder er derfor som følger:

Land	Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)	Endelig skadesmargen (%)
Kina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9

Land	Virksomhed	Endelig dumpingmargen (%)	Endelig skadesmargen (%)
	Andre samarbejdsvillige kinesiske virksomheder	23,0	117,1
	Al anden import med oprindelse i Kina	33,0	118,9
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5
	Al anden import med oprindelse i Taiwan	11,0	105,8
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71
	Al anden import med oprindelse i Thailand	29,9	71

6.2. **Konklusion vedrørende foranstaltningernes omfang**

(172) På baggrund af ovenstående vurdering bør den endelige antidumpingtold fastsættes som følger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)
Kina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3
	Sinochem Group, bestående af — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	23,0
	Al anden import med oprindelse i Kina	33,0
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0
	Al anden import med oprindelse i Taiwan	11,0
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
	Al anden import med oprindelse i Thailand	29,9

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. Bemærkninger til Unionens interesser efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger

(173) ERC hævdede, at det høje toldniveau vil hindre adgangen for import fra Kina til Unionen, og gentog, at den reducerede tilgængelighed af epoxyharpikser til konkurrencedygtige priser kan føre til højere omkostninger for industrier i efterfølgende produktionsled, som er afhængige af disse input. ERC's påstand afvises med henvisning til afsnit 7.4 i forordningen om midlertidig told, navnlig betragtning 391-392. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog ERC sine argumenter, idet virksomheden anså analysen af Unionens interesser for at være ubalanceret, og den opfordrede til, at der foretages en specifik analyse af konsekvenserne i efterfølgende produktionsled, men fremlagde hverken dokumentation eller nye argumenter.

(174) Derudover hævdede Aditya Birla, at indførelsen af antidumpingtold ville få en negativ indvirkning på Unionens mål for ren energi og energisikkerhed, da en sådan indførelse ville medføre højere omkostninger og reduceret forsyningssikkerhed og underminere EU's centrale klima- og energipolitikker, hvilket i sidste ende ville være i modstrid med Unionens mål om at opskalere vedvarende energi og elektrificering. Eksportøren fremførte ligeledes, at indførelsen af foranstaltninger også ville føre til lukning af produktionsanlæg for CTP, som er et EU-baseret datterselskab til Aditya Birla.

(175) I modsætning til Aditya Birlas påstand og i overensstemmelse med betragtning 388 i forordningen om midlertidig told ville manglen på foranstaltninger (snarere end indførelsen heraf) bringe eksistensen af EU-erhvervsgrenen for epoxyharpiks og stabiliteten i forsyningen til brugerindustrierne i fare. Afhængighed af dumpingimport ville faktisk underminere Unionens bestræbelser på at udvikle sit eget pålidelige industrigrundlag for at opfylde målene om vedvarende energi og kulstofneutralitet. Med hensyn til aktiviteterne i Aditya Birlas EU-baserede datterselskab mindes der endvidere om, at der i tillæg til den tilstrækkelige kapacitet, som er til rådighed hos EU-producenterne, er andre store eksportlande såsom Indien, Korea eller Schweiz og deres producenter (herunder Aditya Birla og CTP's forretningsmæssigt forbundne indiske producent), der udgør alternative forsyningskilder og en sund konkurrence for EU-erhvervsgrenen. For det andet vil importen fra Kina, Thailand og Taiwan ikke blive forhindret i at komme ind i Unionen, men vil blot komme ind til rimelige priser, idet der betales told. Set i lyset af ovenstående afvises Aditya Birlas påstand.

(176) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Nan Ya (også med henvisning til den erklærede force majeure på Westlakes anlæg vedrørende én af varetyperne), at foranstaltningerne sandsynligvis ikke ville beskytte EU-produktionen, men ville gøre det muligt for de klagende virksomheder at erstatte deres produktion af epoxyharpiks i Unionen med deres egen import fra USA, hvor produktionsomkostningerne var betydeligt lavere. Nan Ya fremførte endvidere, at foranstaltningerne ville øge risikoen for konkurrencebegrænsende adfærd fra de største EU-producenters side under henvisning til Westlakes tidligere deltagelse i kartelvirksomhed i Unionen og Det Forenede Kongerige.

(177) Nan Yas påstande blev ikke ledsaget af beviser og blev derfor anset for at være rent spekulative. Eksportøren dokumenterede ikke, hvordan en midlertidig force majeure-erklæring vedrørende en bestemt varetype eller tidligere konkurrencebegrænsende adfærd fra EU-producenters side kunne rejse tvivl om eller tilsidesætte den overordnede interesse i at indføre handelsbeskyttelsesforanstaltninger med henblik på at genskabe lige vilkår i sektoren for epoxyharpikser. Nan Yas påstande blev derfor afvist.

(178) Som svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gav den ikke forretningsmæssigt forbundne importør De Monchy, der distribuerer Nan Yas harpikser, endnu en gang udtryk for sin modstand mod den antidumpingtold, der var blevet indført på importen fra Taiwan. Ifølge importøren kan en begrænset forsyning fra Nan Ya som følge af foranstaltningerne få en negativ indvirkning på slutbrugerne, øge prisniveauet for slutprodukterne og også føre til tab af forretning og personale for importøren.

(179) Derudover gav endnu en ikke forretningsmæssigt forbundet importør af harpikser fra den taiwanske virksomhed Nan Ya og samtidig også en bruger (QR Polymers), sig til kende efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger og opfordrede til, at de foreløbige konklusioner blev taget op til fornyet overvejelse. QR Polymers fremførte, at virksomheden i modsætning til den foreløbige konklusion, som Kommissionen var nået frem til i betragtning 389 i forordningen om midlertidig told, ikke havde det fortjenstniveau, som Kommissionen havde fremlagt, at andelen af epoxyomkostningerne af virksomhedens samlede omkostninger ikke var begrænset, og at de alternative forsyningskilder enten manglede eller ikke var parate til at levere de mængder epoxyharpikser, som QR Polymers

ville have behov for. QR gentog sin påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og tilføjede, at virksomheden havde forelagt Kommissionen detaljerede kvantitative data om sine finansielle resultater, om sine indkøb, om andelen af importerede varer og om sit salg. Ifølge QR Polymers var Kommissionen i besiddelse af alle de data, der var nødvendige for at vurdere QR Polymers' situation. QR understregede endvidere, at den skade, som var blevet påført QR Polymers, ville sprede sig i hele kæden, og forelagde Kommissionen støtteskrivelser fra QR Polymers' kunde, en leverandør, en forarbejdningsproducent og en af sine distributører.

(180) For det første er de fremsatte påstande rent spekulative og kan ikke vurderes ud fra deres realiteter, da hverken De Monchy eller QR Polymers har udfyldt et særligt spørgeskema fra Kommissionen med verificerbare data, hvorved den virkning, som tolden ville få på disse to virksomheder, vil kunne kvantificeres. QR Polymers påviste ikke, at det ville være urentabelt, og underbyggede ikke påstanden om, at virksomheden ikke havde mulighed for at gå til andre leverandører end Nan Ya, eller påstanden om, hvordan den told på 11 %, der var blevet pålagt Nan Ya, ville påvirke virksomhedens forretningsresultater. QR Polymers udgør tillige kun en brøkdel af EU-erhvervsgrenen for epoxyharpiks, og det er usandsynligt, at virksomhedens situation ville ændre analysen af Unionens interesser og de samlede konklusioner, som Kommissionen har draget i de foreløbige konklusioner eller i denne forordning. Desuden er der i de skrivelser, der blev fremlagt til støtte for virksomhedens argumenter, kun givet udtryk for generelle betænkeligheder med hensyn til virkningerne af antidumpingforanstaltningerne over for Nan Ya, og disse skrivelser blev kun fremlagt i fortrolig form. Under alle omstændigheder kunne sådanne generelle erklæringer ikke afkræfte Kommissionens analyse af Unionens interesser i denne sag. Der mindes endvidere om, at QR Polymers ikke fremlagde dokumentation for, hvorfor virksomheden skulle indrømmes en særlig individualiseret behandling (jf. betragtning 189 og 190). For det andet vil foranstaltningerne, jf. betragtning 393 i forordningen om midlertidig told, sandsynligvis kun få en ubetydelig (hvis nogen) indvirkning på importørerne, da disse fortsat kan importere epoxyharpiks til rimelige priser fra de pågældende lande (og deres eksportører såsom Nan Ya) eller fra andre tredjelande. Selv om antidumpingforanstaltningerne kan føre til en stigning i prisen på epoxyharpikser, og selv om de kan få en negativ indvirkning på importører og brugere, jf. betragtning 391 i forordningen om midlertidig told, forventes der kun en beskeden prisstigning som følge af tolden. Desuden ville enhver priskorrektion blot være et udtryk for genoprettelsen af fair handel i en situation, hvor EU-erhvervsgrenens priser blev udsat for et nedadgående tryk fra dumpingimporten. Parternes påstande afvises derfor.

(181) Derudover fastholdt De Monchy i sit svar på den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at der for mange ældre produktionsanlæg i Unionen er behov for betydelig vedligeholdelse, hvilket er forbundet med potentielle forsyningsforsinkelser eller mangler for slutbrugere. Som anført i betragtning 387 i forordningen om midlertidig told er der i tillæg til den tilstrækkelige kapacitet hos EU-producenterne og de pågældende lande (hvis import kan komme ind i Unionen til rimelige priser) også andre store lande, der eksporterer epoxyharpikser til Unionen, såsom Indien, Korea eller Schweiz. For det tredje fremlagde De Monchy ingen underbygget dokumentation for, at EU-producenterne ikke ville være i stand til at imødekomme efterspørgslen fra brugerne i Unionen. De Monchys påstand afvises derfor. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede QR Polymers, at den force majeure, som Westlake havde erklæret vedrørende produktionen af bisphenol F og Westlakes indstilling af fremstillingen af ECH, var et eksempel på, at indførelsen af foranstaltninger ville forværre og ikke forbedre situationen for fremstilling af epoxyharpiks i Europa. QR Polymers' påstand blev afvist med den begrundelse, at midlertidig force majeure vedrørende en af varetyperne eller en af EU-producenternes indstilling af produktionen af et råmateriale i forudgående produktionsled ikke i væsentlig grad kan påvirke forsyningssituationen i Unionen, navnlig i tilfælde af leverancer fra andre EU-producenter (f.eks. Olin) eller fra de pågældende lande (f.eks. Taiwan eller Thailand) til rimelige priser eller fra andre tredjelande. Både QR Polymers og De Monchy hævdede endvidere med henvisning til Westlakes bekendtgørelse om at lukke sit produktionsanlæg for flydende epoxy i Nederlandene i 2025, at situationen på epoxymarkedet i Europa har ændret sig radikalt, hvilket har ført til en øjeblikkelig mangel på epoxyharpikser fremstillet i Europa til at forsyne EU-markedet. Ifølge disse importører vil tabet af Westlakes kapacitet i Europa skulle kompenseres af import fra Taiwan, og de mener, at Kommissionen bør genoverveje sin afgørelse vedrørende importen fra Taiwan med henblik på at minimere skaden på det europæiske epoxymarked. Det understreges, at foranstaltningerne har til formål at beskytte de legitime interesser for hele EU-erhvervsgrenen (som består af seks grupper af producenter, jf. betragtning 249 i forordningen om midlertidig told) og ikke kun en bestemt virksomhed som Westlakes interesser. Det forhold, at et af anlæggene lukkes, kan ikke ugyldiggøre Kommissionens konklusion om, at forsyningssituationen for brugere og importører i Unionen ikke er i fare i betragtning af den resterende betydelige kapacitet i Unionen og af eksistensen af forsyningskilder i tredjelande, herunder de pågældende lande, til rimelige priser. Derudover er bekendtgørelsen om lukning om ikke andet blot et udtryk for de ødelæggende virkninger, som dumpingimporten fra de pågældende lande (herunder Taiwan) har haft på en af Unionens epoxyharpiksproducenter, hvilket gør det endnu mere tvingende nødvendigt at indføre foranstaltninger for at beskytte beskæftigelsen og produktionen i Unionen. QR Polymers' og De Monchys supplerende påstande må derfor afvises.

(182) Som svar på den endelige fremlæggelse af oplysninger appellerede Akzo Nobel til Kommissionen om at nedsætte eller fjerne det toldniveau, der påtænkes pålagt Chang Chun Plastics Co. (CCP). Ifølge denne bruger vil dette toldniveau bringe forsyningsstabiliteten i fare, reducere produktionseffektiviteten og svække konkurrenceevnen for Unionens overfladebehandlingsindustri.

(183) For det første er CCP's antidumpingmargen ikke prohibitiv og forhindrer ikke Akzo Nobel i fortsat at købe epoxyharpikser fra CCP til rimelige priser. Derudover råder Akzo Nobel over andre tilgængelige forsyningskilder i eller uden for Unionen. For det andet henvises der til betragtning 380 i forordningen om midlertidig told, hvori det konkluderes, at brugerne i industrien for overfladebehandlingsmidler (herunder også Akzo Nobel) i) havde store fortjenstmargener, ii) andelen af epoxyharpikser i forhold til deres produktionsomkostninger var begrænset, og iii) deres indtægter fra varer, der indeholdt epoxyharpikser, var begrænsede, hvilket yderligere vil reducere foranstaltningernes generelle indvirkning på industrien for overfladebehandlingsmidler. Akzo Nobels påstand blev derfor afvist som ubegrundet.

(184) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ERC, at Kommissionen havde fortolket EU-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelsesgrad på en selektiv måde. Ifølge ERC har Kommissionen fremsat to gensidigt uforenelige påstande, som ikke kan være sande på samme tid, nemlig på den ene side påstanden om, at den lave udnyttelse af produktionskapaciteten hos EU-producenterne skulle være bevis for væsentlig skade, og på den anden side påstanden om, at den samme kapacitet skulle være en garanti for pålidelige forsyninger, når tolden er indført.

(185) Der er hverken modsigelse eller uforenelighed i Kommissionens egne konklusioner. Faktisk er kapacitetsudnyttelse en af de indikatorer, der var blevet undersøgt som led i skadesanalysen. En lav kapacitetsudnyttelsesgrad som følge af presset fra dumpingimporten modsiger ikke konklusionen om, at der er tilstrækkelig produktionskapacitet i Unionen, og en potentiel stigning i forsyningen til industrierne i efterfølgende produktionsled er mulig efter indførelsen af foranstaltninger. ERC's påstand blev derfor afvist.

7.2. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(186) I lyset af ovenstående, og da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger, bekræftede Kommissionen sin konklusion i betragtning 394 i forordningen om midlertidig told om, at der ikke var tvingende årsager til at konkludere, at det ikke var i Unionens interesse at indføre foranstaltninger over for importen af epoxyharpikser med oprindelse i Kina, Taiwan og Thailand.

8. **AFSLUTNING OG ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(187) Da der ikke er konstateret dumping for så vidt angår importen fra Korea, afsluttes proceduren vedrørende import med oprindelse i Korea.

8.1. **Endelige foranstaltninger**

(188) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng, foranstaltningernes omfang og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade.

(189) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede QR Polymers Kommissionen om at indrømme afgiftsfritagelse for særligt anvendelsesformål for epoxyharpikser, der importeres af QR Polymers fra Nan Ya, fra anvendelsen af antidumpingforanstaltningerne. QR gentog sin påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger uden dog at fremlægge nye beviser.

(190) QR Polymers begrundede ikke i sin anmodning, på hvilket grundlag og for hvilket særligt anvendelsesformål de epoxyharpikstyper, der importeres fra Nan Ya, bør være omfattet af en afgiftsfritagelse for særligt anvendelsesformål. QR Polymers' påstand må derfor afvises.

(191) På grundlag af ovenstående bør de endelige antidumpingtoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, være som følger:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen (%)	Skadesmargen (%)	Endelig antidumpingtold (%)
Kina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	116	17,3
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	118,9	33,0
	Andre samarbejdsvillige kinesiske virksomheder	23,0	117,1	23,0
	Al anden import med oprindelse i Kina	33,0	118,9	33,0
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5	11,0
	Al anden import med oprindelse i Taiwan	11,0	105,8	11,0
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71	29,9
	Al anden import med oprindelse i Thailand	29,9	71	29,9

(192) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret for disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder således udelukkende anvendelse på importen af den undersøgte vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af denne told og bør være omfattet af den told, der gælder for »al anden import« med oprindelse i det respektive pågældende land.

(193) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ([27]). Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, vil der blive offentliggjort en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(194) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af forskellen på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre en korrekt anvendelse af den individuelle antidumpingtold. Anvendelsen af individuel antidumpingtold finder kun sted ved fremlæggelse af en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Indtil en sådan faktura er fremlagt, bør importen være omfattet af den antidumpingtold, der gælder for »al anden import« med oprindelse i det respektive pågældende land.

(195) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, bør medlemsstaternes toldmyndigheder nemlig foretage deres sædvanlige kontrol og kan i lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af toldsatsen er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

(196) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, navnlig efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger som omhandlet i grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse, forudsat at betingelserne herfor er opfyldt. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og følgelig pålægge en landsdækkende told.

(197) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for al anden import med oprindelse i det respektive pågældende land ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

(198) Eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina, der ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden, vil kunne anmode Kommissionen om at blive omfattet af antidumpingtolden for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven. Kommissionen bør imødekomme en sådan anmodning, forudsat at tre betingelser er opfyldt. Den nye eksporterende producent skal påvise, at: i) den ikke eksporterede den pågældende vare til Unionen i UP, ii) den ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent, der eksporterede den pågældende vare, og iii) at den derefter har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at gøre dette i betydelige mængder.

8.2. **Endelig opkrævning af den midlertidige told**

(199) I betragtning af de konstaterede dumpingmargener og niveauet for den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, der blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt med et beløb op til det niveau, der er fastsat i nærværende forordning.

8.3. **Tilbagevirkende kraft**

(200) Som nævnt i afsnit 1.2 gjorde Kommissionen importen af den undersøgte vare til genstand for registrering.

([27]) E-mailadresse: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu, Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

(201) I undersøgelsens endelige fase blev de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med registreringen, vurderet. Kommissionen analyserede, om kriterierne vedrørende opkrævning af endelig told med tilbagevirkende kraft i grundforordningens artikel 10, stk. 4, var opfyldt.

(202) Kommissionen analyserede på grundlag af data fra Surveillance-databasen, om der var en yderligere betydelig stigning i importen ud over det importniveau, der forvoldte skade i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 10, stk. 4, litra d). Med henblik på denne analyse sammenlignede Kommissionen:

a) den gennemsnitlige månedlige import fra den første hele måned efter indledningen til og med den måned, hvor registreringen fandt sted (juli 2024-oktober 2024), med den gennemsnitlige månedlige import i de samme måneder i undersøgelsesperioden

b) den gennemsnitlige månedlige import fra den første hele måned efter indledningen til og med den måned, hvor en foreløbig told blev vedtaget (juli 2024-februar 2025), med den gennemsnitlige månedlige import i de samme måneder i undersøgelsesperioden

c) den gennemsnitlige månedlige import fra den første hele måned efter indledningen til og med den måned, hvor registreringen fandt sted (juli 2024-oktober 2024), med den gennemsnitlige månedlige import i hele undersøgelsesperioden og

d) den gennemsnitlige månedlige import fra den første hele måned efter indledningen til og med den måned, hvor en foreløbig told blev vedtaget (juli 2024-februar 2025), med den gennemsnitlige månedlige import i hele undersøgelsesperioden.

(203) Ingen af de fire sammenligninger, der er beskrevet ovenfor, viste en yderligere betydelig stigning i importen ud over det importniveau, der forvoldte skade i undersøgelsesperioden.

(204) Kommissionen konkluderede derfor, at betingelserne for opkrævning af told med tilbagevirkende kraft ikke er opfyldt.

9. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

(205) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([28]) er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

(206) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af varer, der indeholder over 35 vægtprocent epoxyharpikser, også kendt som polyepoxider, som er polymerer eller prepolymerer, der indeholder reaktive epoxygrupper, baseret på epichlorhydrin og en alifatisk eller aromatisk alkoholholdig bestanddel (f.eks. BPA), i fast, halvfast eller flydende form, af alle typer kvalitetsgrad, renhed, molekylvægt eller molekylstruktur, også indeholdende modifikatorer, hærdningsmidler eller tilsætningsstoffer, så længe hærdningsmidlerne ikke har reageret kemisk på en sådan måde, at epoxyharpiksen hærdes eller omdannes til en anden vare, der ikke længere indeholder epoxygrupper, i øjeblikket tariferet under KN-kode ex 2910 90 00, ex 3824 99 92, ex 3824 99 93 og ex 3907 30 00 (Taric-kode 2910 90 00 05, 3824 99 92 96, 3824 99 93 10, 3907 30 00 05, 3907 30 00 20 og 3907 30 00 80) og med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Thailand.

([28]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

Følgende varer er udelukket fra den vare, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1:

— visse maling- og overfladebehandlingsprodukter, som er blandinger eller andre formuleringer af epoxyharpiks, hærdningsmidler og pigmenter i enhver form, der er emballeret i en eller flere beholdere, hvor 1) pigmentet udgør mindst 10 % af varens samlede vægt, 2) epoxyharpiksen udgør højst 80 % af varens samlede vægt, og 3) hærdningsmidlet udgør 5-40 % af varens samlede vægt

— præimprægnerede stoffer eller fibre, ofte benævnt »prepregs«, som er kompositmaterialer, der består af stof eller fibre (typisk kul eller glas) imprægneret med epoxyharpiks

— blandinger af epoxyharpikser med andre materialer, i øjeblikket henhørende under andre KN-koder end 2910 90 00, 3824 99 92, 3824 99 93 og 3907 30 00.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende procentsats af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

Oprindelsesland	Virksomhed	Endelig antidumpingtold (%)	Taric-tillægskode
Kina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd.	17,3	89LO
	Sinochem group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd. — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd. — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd.	33,0	89LP
	Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilaget	23,0	
	Al anden import med oprindelse i Kina	33,0	8999
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	89LQ
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	89LR
	Al anden import med oprindelse i Taiwan	11,0	8999
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	89LS
	Al anden import med oprindelse i Thailand	29,9	8999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsatser, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde i enhed, som vi anvender) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Indtil der fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for al anden import med oprindelse i det respektive pågældende land.

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2025/393 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af epoxyharpikser med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Taiwan og Thailand, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Folkerepublikken Kina og pålægge dem en passende vejet gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

a) virksomheden ikke eksporterede de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, i undersøgelsesperioden

b) virksomheden ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og som kunne have samarbejdet i den oprindelige undersøgelse, og

c) virksomheden enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden.

Artikel 4

Antidumpingproceduren vedrørende importen af den i artikel 1, stk. 1, nævnte vare, med oprindelse i Korea, afsluttes hermed.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2025.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter i Folkerepublikken Kina, der ikke indgik i stikprøven

Virksomhedens navn	Taric-tillægskode
Allnex Resins (China) Co., Ltd.	89LT
Chang Chun Chemical (JiangSu) Co., Ltd.	89LU
Chang Chun Chemical (Panjin) Co., Ltd.	89LV
Dalian Qihua New Material Co., Ltd.	89LW
Dongying Hebang Chemical Co., Ltd.	89LX
Fujian Huanyang New Material Co., Ltd.	89LY
Sinopec Hunan Petrochemical Co., Ltd.	89LZ
Techstorm Advanced Material Corporation Limited	89M0
Zhuhai Epoxy Base Electronic Material Co., Ltd.	89M1